

Wolken

Prologos

- [1] [Στρεψιάδης]: Ιοὺς Ιού·
- [2] ὡς Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσου·
- [3] ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
- [4] καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἥκουσ' ἐγώ·
- [5] οἱ δ' οἰκέται ρέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἀν πρὸ τοῦ.
- [6] ἀπόλοιο δῆτ' ὡς πόλεμε πολλῶν οὔνεκα,
- [7] ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
- [8] ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὐτοσὶ νεανίας
- [9] ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
- [10] ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
- [11] ἀλλ' εἰ δοκεῖ ρέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
- [12] ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὔδειν δακνόμενος
- [13] ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν
- [14] διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
- [15] ιππάζεται τε καὶ ξυνωρικεύεται
- [16] όνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
- [17] ὄρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην είκαδας·
- [18] οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε παι λύχνου,
- [19] κάκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβῶν
- [20] ὅπσοις ὄφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
- [21] φέρ' ἴδω τί ὄφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
- [22] τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἔχρησάμην;
- [23] ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἵμοι τάλας,
- [24] εἴθ' ἔξεκόπην πρότερον τὸν ὄφθαλμὸν λίθῳ.
- [25] [Φειδιππίδης]: Φίλων ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
- [26] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν δὲ μὲν ἀπολώλεκεν·
- [27] όνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ιππικήν.
- [28] [Φειδιππίδης]: πόσους δρόμους ἔλαφος τὰ πολεμιστήρια;
- [29] [Στρεψιάδης]: ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἔλαύνεις δρόμους.
- [30] ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
- [31] τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.
- [32] [Φειδιππίδης]: ἀπαγε τὸν ἵππον ἔξαλίσας οἴκαδε.
- [33] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὡς μέλ' ἔξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
- [34] ὅτε καὶ δίκας ὠφληκα χάτεροι τόκου
- [35] ἐνεχυράσεσθαί φασιν.
- [35b] [Φειδιππίδης]: ἐτέὸν ὡς πάτερ
- [36] τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;
- [37] [Στρεψιάδης]: δάκνει μὲν δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
- [38] [Φειδιππίδης]: ἔσασον ὡς δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
- [39] [Στρεψιάδης]: σὺ δὲ οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἵσθ' ὅτι
- [40] ἐς τὴν κεφαλὴν ἀπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
- [41] φεῦ.
- [41a] εἴθ' ὠφελ' ἡ προμνήστρι ἀπολέσθαι κακῶς,
- [42] ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
- [43] ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος
- [44] εύρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
- [45] βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.

- [46]   έπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
 [47]   ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὧν ἐξ ἄστεως,
 [48]   σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην.
 [49]   ταύτην δτ' ἔγάμουν, συγκατεκλινόμην ἔγῳ
 [50]   ὅζων τρυγὸς τρασιᾶς ἐρίων περιουσίας,
 [51]   ἡ δ' αὖ μύρου κρόκου καταγλωττισμάτων,
 [52]   δαπάνης λαφυγμοῦ Κωλιάδος Γενετυλλίδος.
 [53]   οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
 [54]   ἔγῳ δ' ἀν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ
 [55]   πρόφασιν ἔφασκον, ὡς γύναι λίαν σπαθᾶς.
- [56] [Θεράπων]: ξλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
 [57] [Στρεψιάδης]: οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἥπτες λύχνον;
 [58]   δεῦρ' ἔλθ' ίνα κλάης.
- [58b] [Θεράπων]: διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
- [59] [Στρεψιάδης]: ὅτι τῶν παχειῶν ἔνετίθεις θρυαλλίδων,
 [60]   μετὰ ταῦθ', ὅπως υῶν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσί,
 [61]   έμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τάγαθῃ,
 [62]   περὶ τούνόματος δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·
 [63]   ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τούνομα,
 [64]   Ξάνθιππον ἡ Χαριππον ἡ Καλλιππίδην,
 [65]   ἔγῳ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην.
 [66]   τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἴτα τῷ χρόνῳ
 [67]   κοινῇ ξυνέβημεν κάθέμεθα Φειδιππίδην.
 [68]   τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
 [69]   ὅταν σὺ μέγας ὧν ἄρμ' ἐλαύνης πρὸς πόλιν,
 [70]   ώσπερ Μεγακλέης, ξυστίδ' ἔχων. ἔγῳ δ' ἔφην,
 [71]   ὅταν μὲν οὖν τὰς αἵγας ἐκ τοῦ φελλέως,
 [72]   ώσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἔνημμένος.
 [73]   ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
 [74]   ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
 [75]   νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
 [76]   μίαν ηὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
 [77]   ἥν ἡν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσομαι.
 [78]   ἀλλ' ἔξεγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 [79]   πῶς δῆτ' ἀν ἡδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
 [80]   Φειδιππίδη Φειδιππίδιον.
- [80b] [Φειδιππίδης]: τί ὡς πάτερ;
- [81] [Στρεψιάδης]: κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
- [82] [Φειδιππίδης]: ίδού. τί ἔστιν;
- [82b] [Στρεψιάδης]: εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
- [83] [Φειδιππίδης]: νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
- [84] [Στρεψιάδης]: μὴ 'μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·
 [85]   οὔτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
 [86]   ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
 [87]   ὦ παῖ πιθοῦ.
- [87b] [Φειδιππίδης]: τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;
- [88] [Στρεψιάδης]: ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
 [89]   καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἀν ἔγῳ παραινέσω.
- [90] [Φειδιππίδης]: λέγε δή, τί κελεύεις;
- [90b] [Στρεψιάδης]: καί τι πείσει;
- [90c] [Φειδιππίδης]: πείσομαι
 [91]   νὴ τὸν Διόνυσον.

[91b] [Στρεψιάδης]: **δεύρο νυν ἀπόβλεπε.**

[92] **όρας τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷκίδιον;**

[93] [Φειδιππίδης]: **όρω. τί οὖν τοῦτ' ἔστιν ἐτεὸν ὡς πάτερ;**

[94] [Στρεψιάδης]: **ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἔστι φροντιστήριον.**

[95] **ένταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἵ τὸν οὐρανὸν**

[96] **λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς,**

[97] **κάστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δὲ ἄνθρακες.**

[98] **οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,**

[99] **λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κάδικα.**

[100] [Φειδιππίδης]: **εἰσὶν δὲ τίνες;**

[100b] [Στρεψιάδης]: **οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα·**

[102] **μεριμνοφροντισταὶ καλοί τε κάγαθοί.**

[103] [Φειδιππίδης]: **αἱβοῖ πονηροί γ', οἴδα. τοὺς ἀλαζόνας**

[104] **τοὺς ὠχριῶντας τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,**

[105] **ῶν δὲ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.**

[105b] [Στρεψιάδης]: **ἢ ἢ σιώπα· μηδὲν εἴπης νήπιον.**

[106] **ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῶν ἀλφίτων,**

[107] **τούτων γενοῦ μοι σχασάμενος τὴν ἱππικήν.**

[108] [Φειδιππίδης]: **οὐκ ἀν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι**

[109] **τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.**

[110] [Στρεψιάδης]: **ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ὡς φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ**

[111] **έλθων διδάσκου.**

[111b] [Φειδιππίδης]: **καὶ τί σοι μαθήσομαι;**

[112] [Στρεψιάδης]: **εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὰ λόγω,**

[113] **τὸν κρείττον', ὅστις ἔστι, καὶ τὸν ἡττονα.**

[114] **τούτοιν τὸν ἔτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἡττονα,**

[115] **νικᾶν λέγοντά φασι τάδικώτερα.**

[116] **ἥν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,**

[117] **ἄντον όφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν**

[118] **οὐκ ἀποδοίην οὐδὲν ἀν ὄβολὸν οὐδενί.**

[119] [Φειδιππίδης]: **οὐκ ἀν πιθοίμην· οὐ γάρ ἀν τλαίην ἰδεῖν**

[120] **τοὺς ἵππας τὸ χρῶμα διακεκυασμένος.**

[121] [Στρεψιάδης]: **οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δῆμητρα τῶν γέ ἐμῶν ἔδει,**

[122] **οὔτ' αὐτὸς οὕθ' ὁ ζύγιος οὕθ' ὁ σαμφόρας·**

[123] **ἀλλ' ἔξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.**

[124] [Φειδιππίδης]: **ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ Θεῖος Μεγακλέης**

[125] **ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δὲ οὐ φροντιῶ.**

[126] [Στρεψιάδης]: **ἀλλ' οὐδὲν ἐγὼ μέντοι πεσῶν γε κείσομαι,**

[127] **ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι**

[128] **αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον.**

[129] **πῶς οὖν γέρων ὡν κάπιλήσμων καὶ βραδὺς**

[130] **λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;**

[131] **ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,**

[132] **ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ παιδίον.**

[133] [Μαθητής]: **βάλλεις ἐς κόρακας· τίς ἔσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;**

[134] [Στρεψιάδης]: **Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.**

[135] [Μαθητής]: **άμαθής γε νὴ Δί' ὅστις οὐτωσὶ σφόδρα**

[136] **ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας**

[137] **καὶ φροντίδ' ἔξημβλωκας ἔξηυρημένην.**

[138] [Στρεψιάδης]: **σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γάρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.**

[139] **ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τούξημβλωμένον.**

[140] [Μαθητής]: **ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.**

- [141] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἔγὼ γὰρ οὐτοσὶ
[142]   ήκω μαθητὴς ἐς τὸ φροντιστήριον.
- [143] [Μαθητής]: λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
- [144]   ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
- [145]   ψύλλαν ὀπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
- [146]   δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὄφρυν
- [147]   ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
- [148] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆτα διεμέτρησε;
- [148b] [Μαθητής]: δεξιώτατα.
- [149]   κηρὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
- [150]   ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὰ πόδε,
- [151]   κάftα ψυχείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.
- [152]   ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
- [153] [Στρεψιάδης]: Ὡς Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
- [154] [Μαθητής]: τί δῆτ' ἀν ἔτερον εἰ πύθοι Σωκράτους
- [155]   φρόντισμα;
- [155b] [Στρεψιάδης]: ποῖον; ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
- [156] [Μαθητής]: ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφῆττιος
- [157]   ὅπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
- [158]   κατὰ τὸ στόμ’ ἄδειν ἢ κατὰ τούρροπύγιον.
- [159] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ’ ἔκεινος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
- [160] [Μαθητής]: ἔφασκεν εἶναι τούնτερον τῆς ἐμπίδος
- [161]   στενόν· διὰ λεπτοῦ δ’ ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
- [162]   βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τούρροπυγίου·
- [163]   ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
- [164]   τὸν πρωκτὸν ἡχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
- [165] [Στρεψιάδης]: σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἔστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
- [166]   ὡς τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
- [167]   ἢ ῥάδίως φεύγων ἀν ἀποφύγοι δίκην
- [168]   ὅστις δίοιδε τούντερον τῆς ἐμπίδος.
- [169] [Μαθητής]: πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη
- [170]   ὑπ’ ἀσκαλαβώτου.
- [170b] [Στρεψιάδης]: τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
- [171] [Μαθητής]: ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
- [172]   καὶ τὰς περιφορὰς εἴτ’ ἄνω κεχηνότος
- [173]   ἀπὸ τῆς ὄροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
- [174] [Στρεψιάδης]: ἡσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους.
- [175] [Μαθητής]: ἔχθες δέ γ’ ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.
- [176] [Στρεψιάδης]: εἴεν· τί οὖν πρὸς τάλφιτ’ ἐπαλαμήσατο;
- [177] [Μαθητής]: κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν
- [178]   κάμψας ὄβελίσκου εἴτα διαβήτην λαβὼν
- [179]   ἐκ τῆς παλαίστρας θοιμάτιον ύφείλετο.
- [180] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ’ ἔκεινον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
- [181]   ἄνοιγ’ ἄνοιγ’ ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
- [182]   καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
- [183]   μαθητιῶ γάρ· ἀλλ’ ἄνοιγε τὴν θύραν.
- [184]   ὣς Ἡράκλεις ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
- [185] [Μαθητής]: τί ἔθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;
- [186] [Στρεψιάδης]: τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
- [187]   ἀτὰρ τί ποτ’ ἔς τὴν γῆν βλέπουσιν οὔτοι;
- [188] [Μαθητής]: ζητοῦσιν οὕτοι τὰ κατὰ γῆς.
- [188b] [Στρεψιάδης]: βολβοὺς ἄρα

- [189] ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φροντίζετε·
[190] ἐγὼ γὰρ οἴδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
[191] τί γὰρ οἴδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
[192] [Μαθητής]: οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
[193] [Στρεψιάδης]: τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
[194] [Μαθητής]: αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
[195] ἀλλ' εἰσιθ', ἵνα μὴ 'κεῖνος ὑμῖν ἐπιτύχῃ.
[196] [Στρεψιάδης]: μήπω γε μήπω γ'. ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
[197] αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
[198] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἶδον τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
[199] ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
[200] [Στρεψιάδης]: πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.
[201] [Μαθητής]: ἀστρονομία μὲν αὐτῇ.
[201b] [Στρεψιάδης]: τουτὶ δὲ τί;
[202] [Μαθητής]: γεωμετρία.
[202b] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;
[203] [Μαθητής]: γῆν ἀναμετρῆσαι.
[203b] [Στρεψιάδης]: πότερα τὴν κληρουχικήν;
[204] [Μαθητής]: οὔκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν.
[204b] [Στρεψιάδης]: ἀστεῖον λέγεις.
[205] τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
[206] [Μαθητής]: αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὥρᾳς;
[207] αἵδε μὲν Ἀθῆναι.
[207b] [Στρεψιάδης]: τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
[208] ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὥρῳ καθημένους.
[209] [Μαθητής]: ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.
[210] [Στρεψιάδης]: καὶ ποῦ Κικυυνῆς εἰσὶν οὐμοὶ δημόται;
[211] [Μαθητής]: ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ή δέ γ' Εῦβοι, ὡς ὥρᾳς,
[212] ἡδὶ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
[213] [Στρεψιάδης]: οἴδ'. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
[214] ἀλλ' ἡ Λακεδαιμων ποῦ 'σθ';
[214b] [Μαθητής]: ὅπου 'στίν; αὐτήι.
[215] [Στρεψιάδης]: ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
[216] ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
[217] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἶδον τε.
[217b] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί' οἰμῶξεσθ' ἄρα.
[218] φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
[219] [Μαθητής]: αὐτός.
[219b] [Στρεψιάδης]: τίς αὐτός;
[219c] [Μαθητής]: Σωκράτης.
[219d] [Στρεψιάδης]: Ὡ Σώκρατες.
[220] ἵθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτὸν μοι μέγα.
[220a] [Μαθητής]: αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.
[221] [Στρεψιάδης]: Ὡ Σώκρατες,
[222] Ὡ Σώκρατίδιον.
[223] [Σωκράτης]: τί με καλεῖς ὥφήμερε;
[224] [Στρεψιάδης]: πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾶς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
[225] [Σωκράτης]: ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
[226] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
[227] ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ;
[227b] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ ἄν ποτε
[228] ἔξηρον ὥρῶς τὰ μετέωρα πράγματα,

- [229] εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
 [230] λεπτήν καταμείξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
 [231] εἰ δ' ὧν χαμαὶ τάνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
 [232] οὐκ ἄν ποθ' ηὔρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
 [233] ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
 [234] πάσχει δὲ ταύτῳ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
- [235] [Στρεψιάδης]: τί φῆς;
 [236] ή φροντὶς ἔλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;
 [237] ἵθι νυν κατάβηθ' ὡς Σωκρατίδιον ὡς ἐμέ,
 [238] ἵνα με διδάξῃς ὥνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
- [239] [Σωκράτης]: ἥλθες δὲ κατὰ τί;
 [239b] [Στρεψιάδης]: βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
 [240] ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
 [241] ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
- [242] [Σωκράτης]: πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
- [243] [Στρεψιάδης]: νόσος μ' ἐπέτριψεν ιππικὴ δεινὴ φαγεῖν.
 [244] ἀλλά με δίδαξον τὸν ἔτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
 [245] τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἂν
 [246] πράττῃ μ' ὄμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
- [247] [Σωκράτης]: ποίους θεοὺς ὅμει σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ¹
 [248] ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.
- [248b] [Στρεψιάδης]: τῷ γὰρ ὅμνυτ'; ἢ
 [249] σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
- [250] [Σωκράτης]: βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
 [251] ἄττ' ἔστιν ὄρθως;
- [251b] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί' εἴπερ ἔστι γε.
- [252] [Σωκράτης]: καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
 [253] ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν;
- [253b] [Στρεψιάδης]: μάλιστά γε.
- [254] [Σωκράτης]: κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ιερὸν σκίμποδα.
- [255] [Στρεψιάδης]: ίδοὺ κάθημαι.
- [255b] [Σωκράτης]: τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
 [256] τὸν στέφανον.
- [256b] [Στρεψιάδης]: ἐπὶ τί στέφανον; οἵμοι Σώκρατες
 [257] ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
- [258] [Σωκράτης]: οὔκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
 [259] ἡμεῖς ποιοῦμεν.
- [259b] [Στρεψιάδης]: εἴτα δὴ τί κερδανῶ;
- [260] [Σωκράτης]: λέγειν γενήσει τρίμμα κρόταλον παιπάλη.
 [261] ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί.
- [261b] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με.
 [262] καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

Anapäste

- [263] [Σωκράτης]: εύφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ἐπακούειν.
 [264] ὡς δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' Άήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
 [265] λαμπρός τ' Αἰθήρ σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
 [266] ἄρθητε φάνητ' ὡς δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
- [267] [Στρεψιάδης]: μήπω μήπω γε πρὶν ἀν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
- [268] τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
- [269] [Σωκράτης]: ἔλθετε δῆτ' ὡς πολυτίμητοι Νεφέλαι τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.

[270] εἴτ' ἐπ' Ὄλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
[271] εἴτ' Ὡκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
[272] εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρόχοισιν,
[273] ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
[274] ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

Strophe 1

[275] [Χορός]: **ἀέναοι Νεφέλαι**
[276] ἀρθῶμεν φανερὰὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
[277] πατρὸς ἀπ' Ὡκεανοῦ βαρυαχέος
[278] ὑψηλῶν ὁρέων κορυφὰς ἐπὶ
[279] δευνδροκόμους, ἵνα
[280] τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
[281] καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα,
[282] καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
[283] καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
[284] ὅμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
[285] μαρμαρέαις ἐν αύγαις.
[286] ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὅμβριον
[287] ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα
[288] τηλεσκόπῳ ὅμματι γαῖαν.
[289]

Anapäste

[291] [Σωκράτης]: ὡ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι φανερῶς ἥκουσατέ μου καλέσαντος.
[292] ἥσθου φωνῆς ἄμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
[293] [Στρεψιάδης]: καὶ σέβομαι γ' ὡ πολυτίμητοι καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
[294] πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι·
[295] κεί θέμις ἔστιν, νυνὶ γ' ἥδη, κεί μὴ θέμις ἔστι, χεσείω.

Anapäste

[296] [Σωκράτης]: οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι,
[297] ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

Antistrophe 1

[298] [Χορός]: **παρθένοι ὅμβροφόροι**
[299] ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν
[300] Κέκροπος ὄψόμεναι πολυήρατον·
[301] οὖ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
[302] μυστοδόκος δόμος
[303] ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,
[304] οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
[305] ναοί θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
[306] καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
[307] εὔστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε,
[308] παντοδαπαῖς ἐν ὕραις,
[309] ἥρι τ' ἐπερχομένῳ Βρομίᾳ χάρις,
[310] εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
[311] καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

Anapäste

- [314] [Στρεψιάδης]: πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε φράσον, τίνες εἴσ' ὡς Σώκρατες αὗται
[315] αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῶναί τινές εἰσιν;
[316] [Σωκράτης]: ἥκιστ' ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
[317] αἴπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν
[318] καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.
[319] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπότηται,
[320] καὶ λεπτολογεῖν ἥδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
[321] καὶ γνωμιδίω γνώμην υὔξασ' ἐτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
[322] ὥστ' εἰ πως ἔστιν ἵδειν αὐτὰς ἥδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
[323] [Σωκράτης]: βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'. ἥδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
[324] ἡσυχῇ αὐτάς.
[324b] [Στρεψιάδης]: φέρε ποῦ; δεῖξον.
[324c] [Σωκράτης]: χωροῦσ' αὗται πάνυ πολλαὶ
[325] διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὗται πλάγιαι.
[325b] [Στρεψιάδης]: τί τὸ χρῆμα;
[326] ὡς οὐ καθορῶ.
[326b] [Σωκράτης]: παρὰ τὴν εἴσοδον.
[326c] [Στρεψιάδης]: ἥδη νυνὶ μόλις οὕτως.
[327] [Σωκράτης]: νῦν γέ τοι ἥδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημῆς κολοκύνταις.
[328] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί' ἔγωγ', ὡς πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἥδη κατέχουσιν.
[329] [Σωκράτης]: ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὕσας οὐκ ἥδησθ' οὐδὲ ἐνόμιζες;
[330] [Στρεψιάδης]: μὰ Δί' ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.
[331] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ μὰ Δί' οἰσθ' ὅτιὴ πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς,
[332] Θουριομάντεις ἱατροτέχνας σφραγιδονυχαργοκομήτας,
[333] κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας ἄνδρας μετεωροφένακας,
[334] οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.
[335] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάιον ὄρμάν,
[336] πλοκάμους θ' ἐκατογκεφάλα Τυφῶ πρημαινούσας τε θυέλλας,
[337] εἴτ' ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
[338] ὅμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἴτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
[339] κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ' ὄρνιθεια κιχηλᾶν.
[340] [Σωκράτης]: διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως;
[340b] [Στρεψιάδης]: λέξον δή μοι, τί παθοῦσαι,
[341] εἴπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θυηταῖς εἰξασι γυναιξίν;
[342] οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται.
[342b] [Σωκράτης]: φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
[343] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδα σαφῶς· εἰξασιν γοῦν ἐρίοισιν πεπταμένοισιν,
[344] κούχῃ γυναιξὶν μὰ Δί' οὐδὲ ὅτιοῦν· αὗται δὲ ρῖνας ἔχουσιν.
[345] [Σωκράτης]: ἀπόκριναί νυν ἄττ' ἀν ἔρωμαι.
[345b] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.
[346] [Σωκράτης]: ἥδη ποτ' ἀναβλέψας εἴδες νεφέλην κενταύρῳ ὄμοίαν,
[347] ἡ παρδάλει ἡ λύκῳ ἡ ταύρῳ;
[347b] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί' ἔγωγ'. εἴτα τί τοῦτο;
[348] [Σωκράτης]: γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κἀτ' ἦν μὲν ἴδωσι κομήτην
[349] ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἴόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
[350] σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ κενταύροις ἥκασαν αὐτάς.
[351] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
[352] [Σωκράτης]: ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἔξαίφνης ἐγένοντο.
[353] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ρίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
[354] ὅτι δειλότατον τοῦτον ἔώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.

[355] [Σωκράτης]: καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾶς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναικες.

Chor

Anapäste

[356] [Στρεψιάδης]: χαίρετε τοίνυν ὡς δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κάλλῳ,

[357] οὐρανομήκη ρήξατε κάμοὶ φωνήν, ὡς παμβασίλειαι.

[358] [Χορός]: χαῖρ' ὡς πρεσβύτα παλαιογενὲς Θηρατὰ λόγων φιλομούσων,

[359] σύ τε λεπτοτάτων λήρων ιερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρήζεις·

[360] οὐ γὰρ ἀν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν

[361] πλὴν ἡ Προδίκω, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα, σοὶ δέ,

[362] ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὄδοις καὶ τώφθαλμῷ παραβάλλεις,

[363] κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κάφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.

[364] [Στρεψιάδης]: ὡς γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ιερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.

[365] [Σωκράτης]: αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί, τάλλα δὲ πάντ' ἔστι φλύαρος.

[366] [Στρεψιάδης]: ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε πρὸς τῆς γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός ἔστιν;

[367] [Σωκράτης]: ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεύς.

[367b] [Στρεψιάδης]: τί λέγεις σύ;

[368] ἀλλὰ τίς ὑεῖ; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἀπάντων.

[369] [Σωκράτης]: αὗται δῆπου· μεγάλοις δέ σ' ἔγω σημείοις αὐτὸ διδάξω.

[370] φέρε ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὑοντ' ἥδη τεθέασαι;

[371] καίτοι χρῆν αἰθρίας ὑειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

[372] [Στρεψιάδης]: νὴ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας·

[373] καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ὄμην διὰ κοσκίνου οὔρειν.

[374] ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἔστι φράσον· τοῦτο με ποιεῖ τετρεμαίνειν.

[375] [Σωκράτης]: αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι.

[375b] [Στρεψιάδης]: τῷ τρόπῳ ὡς πάντα σὺ τολμῶν;

[376] [Σωκράτης]: ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κάναγκασθῶσι φέρεσθαι,

[377] κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἴτα βαρεῖαι

[378] εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ρήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.

[379] [Στρεψιάδης]: ὁ δ' ἀναγκάζων ἔστι τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεύς, ὥστε φέρεσθαι;

[380] [Σωκράτης]: ἥκιστ' ἀλλ' αἰθέριος Δίνος.

[380b] [Στρεψιάδης]: Δίνος; τουτί μ' ἐλελήθειν,

[381] ὁ Ζεὺς οὐκ ὕν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δίνος νυνὶ βασιλεύων.

[382] ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.

[383] [Σωκράτης]: οὐκ ἥκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ

[384] ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;

[385] [Στρεψιάδης]: φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν;

[385b] [Σωκράτης]: ἀπὸ σαυτοῦ 'γώ σε διδάξω.

[386] ἥδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἴτ' ἐταράχθης

[387] τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἔξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;

[388] [Στρεψιάδης]: νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται

[389] χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν·

[390] ἀτρέμας πρῶτον παππάξ παππάξ, κάπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ,

[391] χῶταν χέζω, κομιδῇ βροντᾶ παπαπαππάξ ὕσπερ ἐκεῖναι.

[392] [Σωκράτης]: σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουστούν οἵα πέπορδας·

[393] τὸν δ' Ἄέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;

[394] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν βροντὴ καὶ πορδὴ ὄμοιώ.

[395] ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί, τοῦτο δίδαξον,

[396] καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει;

[397] τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.

- [398] [Σωκράτης]: καὶ πῶς ὡς μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὅζων καὶ βεκκεσέληνε,
[399] εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν
[400] οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εῖσ' ἐπίορκοι.
[401] ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεών βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Αθηνέων
[402] καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί μαθῶν; οὐ γάρ δὴ δρῦς γ' ἐπιορκεῖ.
[403] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδ· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἔστιν δῆθ' ὁ κεραυνός;
[404] [Σωκράτης]: δταν ἐς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλησθῇ,
[405] ἔνδιοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾶ, κάπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
[406] ρήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
[407] ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ρύμης αὐτὸς ἔσυτὸν κατακάων.
[408] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν
[409] ὄπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κάτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·
[410] ή δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἴτ' ἔξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτῷ
[411] τώφθαλμώ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.
[412] [Χορός]: ὡς τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ἀνθρωπε παρ' ἡμῶν,
[413] ὡς εύδαιμων ἐν Αθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι γενήσει,
[414] εἰ μνήμων εἴ καὶ φροντιστής καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
[415] ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἔστως μήτε βαδίζων,
[416] μήτε ρίγῶν ἄχθει λίαν μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
[417] οἵνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
[418] καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, δόπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
[419] νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
[420] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὔνεκά γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης
[421] καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείπνου,
[422] ἀμέλει θαρρῶν οὔνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.
[423] [Σωκράτης]: ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἥδη θεὸν οὐδένα πλὴν ἄπερ ἡμεῖς,
[424] τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί;
[425] [Στρεψιάδης]: οὔδ' ἄν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις οὔδ' ἄν ἀπαντῶν.
[426] οὔδ' ἄν θύσαιμ', οὔδ' ἄν σπείσαιμ', οὔδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
[427] [Χορός]: λέγε νῦν ἡμῖν δὲ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις
[428] ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
[429] [Στρεψιάδης]: ὡς δέσποιναι δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν,
[430] τῶν Ἐλλήνων εἴναι με λέγειν ἐκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
[431] [Χορός]: ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ¹
[432] ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
[433] [Στρεψιάδης]: μὴ 'μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γάρ τούτων ἐπιθυμῶ,
[434] ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικήσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
[435] [Χορός]: τεύξει τοίνυν ὃν ἴμείρεις· οὐ γάρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
[436] ἀλλὰ σεαυτὸν θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισιν.
[437] [Στρεψιάδης]: δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γάρ ἀνάγκη με πιέζει
[438] διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον ὃς μ' ἐπέτριψεν.
[439] νῦν οὖν ἀτεχνῶς δὲ τι βούλονται
[440] τουτὶ τούμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν
[441] παρέχω, τύπτειν πεινῆν διψῆν
[442] αὐχμεῖν ρίγῶν ἀσκὸν δείρειν,
[443] εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
[444] τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω
[445] θρασὺς εὕγλωττος τολμηρὸς ἵτης
[446] βδελυρὸς ψευδῶν συγκολλητὴς
[447] εύρησιεπής περίτριμμα δικῶν
[448] κύρβις κρόταλον κίναδος τρύμη
[449] μάσθλης εἴρων γλοιὸς ἀλαζῶν

[450] κέντρων μιαρὸς στρόφις ἀργαλέος
[451] ματιολοιχός·
[452] ταῦτ' εἴ με καλοῦσ' ἀπαντῶντες,
[453] δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρήζουσιν,
[454] κεί βούλονται
[455] νὴ τὴν Δήμητρ' ἐκ μου χορδὴν
[456] τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Lyrik

[457] [Χορός]: λῆμα μὲν πάρεστι τῷδε γ'
[458] οὐκ ἄτολμον ἀλλ' ἔτοιμον. ξσθι δ' ὡς
[459] ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
[460] ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.
[461] [Στρεψιάδης]: τί πείσομαι;
[462] [Χορός]: τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
[463] ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.
[465] [Στρεψιάδης]: ἄρα γε τοῦτ' ἄρ' ἔγώ ποτ'
[467] ὄψομαι;
[467b] [Χορός]: ὥστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
[470] βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν
[471] πράγματα κάντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,
[475] ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.

Anapäste

[476] [Χορός]: ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
[477] καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

Episode

[478] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
[479] ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
[480] ἥδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
[481] [Στρεψιάδης]: τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
[482] [Σωκράτης]: οὔκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
[483] ἥ μνημονικὸς εἴ;
[483b] [Στρεψιάδης]: δύο τρόπων νὴ τὸν Δία·
[484] ἥν μὲν γὰρ ὁφείληται τί μοι, μνήμων πάνυ·
[485] ἐὰν δ' ὁφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
[486] [Σωκράτης]: ἔνεστι δῆτα μανθάνειν ἐν τῇ φύσει;
[487] [Στρεψιάδης]: λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
[488] [Σωκράτης]: πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν;
[488b] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει καλῶς.
[489] [Σωκράτης]: ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλλω σοι σοφὸν
[490] περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
[491] [Στρεψιάδης]: τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
[492] [Σωκράτης]: ἄνθρωπος ἀμαθῆς οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος.
[493] δέδοικά σ' ὡ πρεσβύτα μὴ πληγῶν δέει.
[494] φέρ' ἵδω τί δρᾶς, ἥν τίς σε τύπτῃ;
[494b] [Στρεψιάδης]: τύπτομαι,
[495] ἔπειτ' ἐπισχῶν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
[496] εἴτ' αὐθις ἀκαρῆ διαλιπὼν δικάζομαι.

[497] [Σωκράτης]: **ἴθι νυν κατάθου θοίμάτιον.**

[497b] [Στρεψιάδης]: **ἡδίκηκά τι;**

[498] [Σωκράτης]: **ούκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.**

[499] [Στρεψιάδης]: **ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.**

[500] [Σωκράτης]: **κατάθου. τί ληρεῖς;**

[500b] [Στρεψιάδης]: **εἰπὲ δῆ νύν μοι·**

[500c] [Σωκράτης]: **τὸ τί;**

[501] [Στρεψιάδης]: **ἡν̄ ἐπιμελὴς ὡς καὶ προθύμως μανθάνω,**

[502] **τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;**

[503] [Σωκράτης]: **οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.**

[504] [Στρεψιάδης]: **οἴμοι κακοδαίμων ἡμιθνῆς γενήσομαι.**

[505] [Σωκράτης]: **οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ**

[506] **ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον;**

[506b] [Στρεψιάδης]: **ές τὼ χεῖρέ νυν**

[507] **δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἔγῳ**

[508] **εἴσω καταβαίνων ὕσπερ ἔς Τροφωνίου.**

[509] [Σωκράτης]: **χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;**

Parabasis

Vorspiel

[510] [Χορός]: **ἀλλ' ίθι χαίρων τῆς ἀνδρείας**

[511] **οὕνεκα ταύτης.**

[512] **εύτυχία γένοιτο τάνθρώπῳ,**

[513] **ὅτι προήκων**

[514] **ἔς βαθὺ τῆς ἡλικίας**

[515] **νεωτέροις τὴν φύσιν αύτοῦ**

[516] **πράγμασιν χρωτίζεται**

[517] **καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.**

Parabasis

[518] [Χορός]: **ὦ θεώμενοι κατερῷ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως**

[519] **τάληθῇ νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.**

[520] **οὕτω νικήσαιμί τ' ἔγῳ καὶ νομιζοίμην σοφός,**

[521] **ώς ὑμᾶς ἡγούμενος εἴναι θεατὰς δεξιοὺς**

[522] **καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,**

[523] **πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι**

[524] **ἔργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν**

[525] **ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιος ὄντων ταῦτ' οὕν ύμιν μέμφομαι**

[526] **τοῖς σοφοῖς, ὃν οὕνεκ' ἔγῳ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.**

[527] **ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκῶν προδώσω τοὺς δεξιούς.**

[528] **ἔξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἵς ἡδὺ καὶ λέγειν,**

[529] **ὁ σώφρων τε χώ καταπύγων ἄριστ' ἡκουσάτην,**

[530] **κάγω, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κούκ όξην πώ μοι τεκεῖν,**

[531] **έξεθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,**

[532] **ὑμεῖς δ' ἔξεθρέψατε γενναίως κάπαιδεύσατε·**

[533] **ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.**

[534] **νῦν οὕν Ἡλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία**

[535] **ζητοῦσ' ἥλθ', ἦν που 'πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·**

[536] **γνώσεται γάρ, ἦνπερ ἴδη, τάδελφοῦ τὸν βόστρυχον.**

[537] ώς δὲ σώφρων ἔστι φύσει σκέψασθ· ἡτις πρῶτα μὲν
[538] οὐδὲν ἥλθε ῥαψαμένη σκυτίον καθειμένον
[539] ἔρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ, τοῖς παιδίοις ἵν' ἡ γέλως·
[540] οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ' εἴλκυσεν,
[541] οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τάπη τῇ βακτηρίᾳ
[542] τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
[543] οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ίοὺ ίοὺ βοᾶ,
[544] ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἐπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
[545] κάγω μὲν τοιούτος ἀνὴρ ὧν ποιητὴς οὐ κομῶ,
[546] οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν δὶς καὶ τρὶς ταῦτ' εἰσάγων,
[547] ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ιδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
[548] οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὅμοίας καὶ πάσας δεξιάς·
[549] δος μέγιστον ὄντα Κλέων' ἐπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
[550] κούκ έτόλμησ' αὔθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένω.
[551] οὗτοι δ', ὡς ἄπαξ παρέδωκεν λαβὴν 'Υπέρβολος,
[552] τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
[553] Εὕπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν
[554] ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακὸς κακῶς,
[555] προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος ούνεχ', ἦν
[556] Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἡσθιεν.
[557] εῖθ' Ἐρμιππος αὔθις ἐποίησεν εἰς 'Υπέρβολον,
[558] ἀλλοι τ' ἥδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς 'Υπέρβολον,
[559] τὰς είκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
[560] δοτις οὖν τούτοισι γελᾶ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
[561] ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εύρήμασιν,
[562] ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εῦ φρονεῖν δοκήσετε.

Strophe

[563] [Χορός]: ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν
[564] Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
[565] πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
[566] τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
[567] γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
[568] καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρο·
[570] Αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων·
[571] τόν θ' ίππονώμαν, δος ὑπερλάμπροις
[572] ἀκτίσιν κατέχει
[573] γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς
[574] ἐν θυητοῖσί τε δαίμων.

Epirrhema

[575] [Χορός]: ὡ σοφώτατοι θεαταὶ δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
[576] ἡδικημέναι γάρ οὐμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
[577] πλεῖστα γάρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
[578] δαιμόνων ήμιν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
[579] αἴτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γάρ ἡ τις ἔξοδος
[580] μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἡ βροντῶμεν ἡ ψακάζομεν.
[581] εἴτα τὸν θεοῖσιν ἔχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
[582] ἦνίχ' ἡρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν
[583] κάποιοῦμεν δεινά, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
[584] ἡ σελήνη δ' ἔξελειπε τὰς ὁδούς, ὁ δ' ἡλιος

[585] τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἔαυτὸν εύθέως ξυνελκύσας
[586] οὐ φανεῖν ἔφασκεν ύμιν, εὶ στρατηγήσει Κλέων.
[587] ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
[588] τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
[589] ἄττ' ἀν ύμεῖς ἔξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
[590] ὃς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥαδίως διδάξομεν·
[591] ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς
[592] εἴτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
[593] αὖθις ἐς τάρχαιον ύμιν, εἴ τι κάξημάρτετε,
[594] ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.

Antistrophe

[595] [Χορός]: ἀμφί μοι αὔτε Φοῖβ' ἄναξ
[596] Δήλιε Κυνθίαν ἔχων
[597] ύψικέρατα πέτραν,
[598] ἡ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
[600] οἴκον ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν,
[601] ἡ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς
[602] αἰγίδος ἡνίοχος πολιοῦχος Ἀθάνα,
[603] Παρνασσίαν θ' ὃς κατέχων
[604] πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ
[605] Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
[606] κωμαστὴς Διόνυσος.

Antepirrhema

[607] [Χορός]: ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
[608] ή σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
[609] πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
[610] εἴτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι
[611] ὡφελοῦσ' ὑμᾶς ἀπαντας οὐ λόγοις ἀλλ' ἐμφανῶς.
[612] πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δῆδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμήν,
[613] ὥστε καὶ λέγειν ἀπαντας ἔξιόντας ἐσπέρας,
[614] μὴ πρίη παι δῆδ', ἐπειδὴ φῶς σεληναίας καλόν.
[615] ἀλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
[616] οὐδὲν ὁρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·
[617] ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
[618] ἡνίκ' ἀν ψευσθῶσι δείπνου κάπιώσιν οἴκαδε,
[619] τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
[620] κἀθ' ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
[621] πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
[622] ἡνίκ' ἀν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
[623] σπένδεθ' ύμεῖς καὶ γελάτ· ἀνθ' ὕν λαχῶν Ὑπέρβολος
[624] τῆτες ἰερομνημονεῖν, κάπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
[625] τὸν στέφανον ἀφηρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
[626] κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

Lyrische Szene

- [627] [Σωκράτης]: μὰ τὴν Ἀναπνοὴν μὰ τὸ Χάος μὰ τὸν Ἄέρα
[628] οὐκ εῖδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
[629] οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσμονα·
[630] ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων
[631] ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
[632] αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
[633] ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;
[634] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐκ ἔωσί μ' ἔξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
[635] [Σωκράτης]: ἀνύσας τι κατάθου καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.
[635b] [Στρεψιάδης]: ίδού.
[636] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
[637] ὃν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
[638] πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ρυθμῶν;
[639] [Στρεψιάδης]: περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ· ἔναγχος γάρ ποτε
[640] ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκω.
[641] [Σωκράτης]: οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
[642] ἡγεῖ· πότερα τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
[643] [Στρεψιάδης]: ἔγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
[644] [Σωκράτης]: οὐδὲν λέγεις ὠνθρωπε.
[644b] [Στρεψιάδης]: περίδου νυν ἐμοί,
[645] εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
[646] [Σωκράτης]: ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἴ καὶ δυσμαθῆς.
[647] ταχύ γ' ἀν δύναιο μανθάνειν περὶ ρυθμῶν.
[648] [Στρεψιάδης]: τί δέ μ' ὥφελήσουσ' οἱ ρυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα;
[649] [Σωκράτης]: πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
[650] ἐπαίσινθ' ὅποιός ἐστι τῶν ρυθμῶν
[651] κατ' ἐνόπλιον, χώποιος αὖ κατὰ δάκτυλον.
[652] [Στρεψιάδης]: κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί', ἀλλ' οἴδ'.
[652b] [Σωκράτης]: εἰπὲ δῆ.
[653] [Στρεψιάδης]: τίς ἄλλος ἀντὶ τουτοῦ τοῦ δακτύλου;
[654] πρὸ τοῦ μέν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὐτοσί.
[655] [Σωκράτης]: ἀγρεῖος εἴ καὶ σκαιός.
[655b] [Στρεψιάδης]: οὐ γάρ ὠζυρε
[656] τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν.
[656b] [Σωκράτης]: τί δαί;
[657] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
[658] [Σωκράτης]: ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
[659] τῶν τετραπόδων ἄττ' ἐστὶν ὁρθῶς ἄρρενα.
[660] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οἴδ' ἔγωγε τάρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι.
[661] κριὸς τράγος ταῦρος κύων ἀλεκτρυών.
[662] [Σωκράτης]: ὁρᾶς ὁ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
[663] ἀλεκτρυόνα κατὰ ταῦτα καὶ τὸν ἄρρενα.
[664] [Στρεψιάδης]: πῶς δὴ φέρε;
[664b] [Σωκράτης]: ὅπως; ἀλεκτρυών κάλεκτρυών.
[665] [Στρεψιάδης]: νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
[666] [Σωκράτης]: ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἔτερον ἀλέκτορα.
[667] [Στρεψιάδης]: ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νὴ τὸν Ἄέρα·
[668] ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
[669] διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
[670] [Σωκράτης]: ίδοὺ μάλ' αὐθίς τοῦθ' ἔτερον· τὴν κάρδοπον

- [671]   **ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὔσαν.**
- [671b] [Στρεψιάδης]: **τῶ τρόπῳ**
- [672]   **ἄρρενα καλῶ 'γὰ κάρδοπον;**
- [672b] [Σωκράτης]: **μάλιστά γε,**
[673]   **ώσπερ γε καὶ Κλεωνύμον.**
- [673b] [Στρεψιάδης]: **πῶς δῆ; φράσον.**
- [674] [Σωκράτης]: **ταύτὸν δύναται σοι κάρδοπος Κλεωνύμω.**
- [675] [Στρεψιάδης]: **ἀλλ' ὥγάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμω,**
[676]   **ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἀν ἐμάττετο.**
- [677]   **ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν;**
- [677b] [Σωκράτης]: **ὅπως;**
- [678]   **τὴν καρδόπην, ὡσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.**
- [679] [Στρεψιάδης]: **τὴν καρδόπην θήλειαν;**
- [679b] [Σωκράτης]: **όρθῶς γὰρ λέγεις.**
- [680] [Στρεψιάδης]: **ἔκεινο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.**
- [681] [Σωκράτης]: **ἔτι δῆ γε περὶ τῶν ὄνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,**
[682]   **ἄττ' ἄρρεν' ἔστιν, ἄττα δ' αὐτῶν θήλεα.**
- [683] [Στρεψιάδης]: **ἀλλ' οἴδ' ἔγωγ' ἢ θήλε' ἔστιν.**
- [683b] [Σωκράτης]: **εἰπὲ δῆ.**
- [684] [Στρεψιάδης]: **Λύσιλλα Φίλιννα Κλειταγόρα Δημητρία.**
- [685] [Σωκράτης]: **ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὄνομάτων;**
- [685b] [Στρεψιάδης]: **μυρία.**
- [686]   **Φιλόξενος Μελησίας Ἀμυνίας.**
- [687] [Σωκράτης]: **ἀλλ' ὃ πόνηρε ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.**
- [688] [Στρεψιάδης]: **οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἔστιν;**
- [688b] [Σωκράτης]: **οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ**
[689]   **πῶς ἄν καλέσειας ἐντυχῶν Ἀμυνίᾳ;**
- [690] [Στρεψιάδης]: **ὅπως ἄν; ὡδί, δεῦρο δεῦρο' Ἀμυνία.**
- [691] [Σωκράτης]: **όρᾶς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.**
- [692] [Στρεψιάδης]: **ούκουν δικαίως ἥτις οὐ στρατεύεται;**
- [693]   **ἀτὰρ τὶ ταῦθ' ἢ πάντες ἵσμεν μανθάνω;**
- [694] [Σωκράτης]: **οὐδὲν μὰ Δί' ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ —**
- [694b] [Στρεψιάδης]: **τί δρῶ;**
- [695] [Σωκράτης]: **ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.**
- [696] [Στρεψιάδης]: **μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ' ἐνγεταῦθ'. ἀλλ' εἴ γε χρή,**
[697]   **χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.**
- [698] [Σωκράτης]: **οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.**
- [698b] [Στρεψιάδης]: **κακοδαίμων ἔγω,**
[699]   **οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.**

Strophe

- [700] [Χορός]: **φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει πάντα τρόπον τε σαυτὸν**
[701]   **στρόβει πυκνώσας.**
- [702]   **ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσῃς,**
- [703]   **ἐπ' ἄλλο πήδα**
- [705]   **νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὄμμάτων.**
- [706] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Iamben

[707] [Στρεψιάδης]: **άτταται ἀτταται.**

[708] [Χορός]: **τί πάσχεις; τί κάμνεις;**

[709] [Στρεψιάδης]: **ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος**

[710] **δάκνουσί μ' ἔξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,**

[711] **καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν**

[712] **καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν**

[713] **καὶ τοὺς ὅρχεις ἔξελκουσιν**

[714] **καὶ τὸν πρωκτὸν διωρύττουσιν,**

[715] **καὶ μ' ἀπολοῦσιν.**

[716] [Χορός]: **μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.**

[717] [Στρεψιάδης]: **καὶ πῶς; ὅτε μου**

[718] **φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,**

[719] **φρούδη ψυχῆ, φρούδη δ' ἐμβάς·**

[720] **καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς**

[721] **φρουρᾶς ἄδων**

[722] **όλιγου φροῦδος γεγένημαι.**

[723] [Σωκράτης]: **οὗτος τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις;**

[723b] [Στρεψιάδης]: **ἔγώ;**

[724] **νὴ τὸν Ποσειδῶ.**

[724b] [Σωκράτης]: **καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;**

[725] [Στρεψιάδης]: **ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται.**

[726] [Σωκράτης]: **ἀπολεῖ κάκιστ·**

[726b] [Στρεψιάδης]: **ἄλλ' ὥγάθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.**

[727] [Σωκράτης]: **οὐ μαλθακιστέ· ἄλλα περικαλυπτέα.**

[728] **έξευρετέος γάρ νοῦς ἀποστερητικὸς**

[729] **κάπαιόλημ·.**

[729b] [Στρεψιάδης]: **οἵμοι τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι**

[730] **εξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;**

[731] [Σωκράτης]: **φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὃ τι δρᾶ τουτονί.**

[732] **οὗτος καθεύδεις;**

[732b] [Στρεψιάδης]: **μὰ τὸν Ἀπόλλωνα 'γὰ μὲν οὔ.**

[733] [Σωκράτης]: **ἔχεις τι;**

[733b] [Στρεψιάδης]: **μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'.**

[733c] [Σωκράτης]: **ούδὲν πάνυ;**

[734] [Στρεψιάδης]: **ούδέν γε πλὴν ἡ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.**

[735] [Σωκράτης]: **οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;**

[736] [Στρεψιάδης]: **περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὃ Σώκρατες.**

[737] [Σωκράτης]: **αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἔξευρών λέγε.**

[738] [Στρεψιάδης]: **ἀκήκοας μυριάκις ἄγω βούλομαι,**

[739] **περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.**

[740] [Σωκράτης]: **ἴθι νῦν καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα**

[741] **λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,**

[742] **όρθως διαιρῶν καὶ σκοπῶν.**

[742b] [Στρεψιάδης]: **οἵμοι τάλας.**

[743] [Σωκράτης]: **ἔχ' ἀτρέμα· κἀν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,**

[744] **ἀφεὶς ἀπελθε, καὶ κατὰ τὴν γνώμην πάλιν**

[745] **κίνησον αὐθίς αὐτὸς καὶ ζυγάθρισον.**

[746] [Στρεψιάδης]: **ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον.**

[746b] [Σωκράτης]: **τί ὡς γέρον;**

[747] [Στρεψιάδης]: **ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.**

[748] [Σωκράτης]: ἐπίδειξον αύτήν.

[748b] [Στρεψιάδης]: εἰπὲ δή νύν μοι —

[748c] [Σωκράτης]: τὸ τί;

[749] [Στρεψιάδης]: γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν

[750] καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἴτα δὴ

[751] αύτὴν καθείρξαιμ' ἐξ λοφεῖσον στρογγύλον,

[752] ὥσπερ κάτοπτρον, κάτα τηροίην ἔχων —

[753] [Σωκράτης]: τί δῆτα τοῦτ' ἀν ώφελήσειέν σ';

[753b] [Στρεψιάδης]: ὁ τι;

[754] εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,

[755] οὐκ ἀν ἀποδοίην τοὺς τόκους.

[755b] [Σωκράτης]: ὅτιὴ τί δῆ;

[756] [Στρεψιάδης]: ὅτιὴ κατὰ μῆνα τάγύριον δανείζεται.

[757] [Σωκράτης]: εῦ γ' ἀλλ' ἔτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.

[758] εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,

[760] ὅπως ἀν αύτὴν ἀφανίσειας εἰπέ μοι.

[761] [Στρεψιάδης]: ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'. ἀτὰρ ζητητέον.

[762] [Σωκράτης]: μή νυν περὶ σαυτὸν εἴλλε τὴν γνώμην ἀεί,

[763] ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐξ τὸν ἀέρα

[764] λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.

[765] [Στρεψιάδης]: ηὔρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,

[766] ὥστ' αὐτὸν ὄμολογεῖν σ' ἐμοί.

[766b] [Σωκράτης]: ποίαν τινά;

[767] [Στρεψιάδης]: ἡδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον

[768] ταύτην ἑόρακας τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,

[769] ἀφ' ἣς τὸ πῦρ ἄπτουσι;

[769b] [Σωκράτης]: τὴν ὕαλον λέγεις;

[770] [Στρεψιάδης]: ἔγωγε. φέρε τί δῆτ' ἀν, εἰ ταύτην λαβών,

[770a] ὀπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,

[771] ἀπωτέρω στὰς ὥδε πρὸς τὸν ἥλιον

[772] τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

[773] [Σωκράτης]: σοφῶς γε νὴ τὰς Χάριτας.

[773b] [Στρεψιάδης]: οἴμ' ὡς ἥδομαι

[774] ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

[775] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον.

[775b] [Στρεψιάδης]: τὸ τί;

[776] [Σωκράτης]: ὅπως ἀποστρέψαι' ἀν ἀντιδικῶν δίκην

[777] μέλλων ὄφλήσειν μὴ παρόντων μαρτύρων.

[778] [Στρεψιάδης]: φαυλότατα καὶ ῥᾶστ'.

[778b] [Σωκράτης]: εἰπὲ δή.

[778c] [Στρεψιάδης]: καὶ δὴ λέγω.

[779] εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,

[780] πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων.

[781] [Σωκράτης]: ούδὲν λέγεις.

[781b] [Στρεψιάδης]: νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ

[782] ούδεις κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.

[783] [Σωκράτης]: ὑθλεῖς· ἀπερρ', οὐκ ἀν διδάξαιμ' ἀν σ' ἔτι.

[784] [Στρεψιάδης]: ὅτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὡς Σώκρατες.

[785] [Σωκράτης]: ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἄττ' ἀν καὶ μάθης·

[786] ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.

[787] [Στρεψιάδης]: φέρ' ἵδω τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

[788] τίς ἦν ἐν ᾧ ματτόμεθα μέντοι τάλφιτα;

- [789] οἵμοι τίς ἥν;
 [789b] [Σωκράτης]: οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
 [790] ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
 [791] [Στρεψιάδης]: οἵμοι τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
 [792] ἀπὸ γὰρ ὄλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
 [793] ἀλλ' ὡς Νεφέλαι χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
 [794] [Χορός]: ἡμεῖς μὲν ὡς πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,
 [795] εἴσοι τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
 [796] πέμπειν ἔκεινον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
 [797] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κάγαθός·
 [798] ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;
 [799] [Χορός]: σὺ δ' ἐπιτρέπεις;
 [799b] [Στρεψιάδης]: εὔσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγῇ,
 [800] κᾶστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
 [801] ἀτὰρ μέτειμι γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ 'θέλη,
 [802] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔξελῶ κ' τῆς οἰκίας.
 [803] ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθῶν χρόνον.

Antistrophe

- [804] [Χορός]: ἄρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξων
 [805] μόνας θεῶν; ὡς
 [806] ἔτοιμος ὅδ' ἐστὶν ἄπαντα δρᾶν
 [807] ὅσ' ἂν κελεύῃ.
 [810] σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐπηρμένου
 [811] γνοὺς ἀπολάψεις ὅ τι πλεῖστον δύνασαι,
 [812] ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρᾳ τρέπεσθαι.

Iamben

- [814] [Στρεψιάδης]: οὕτοι μὰ τὴν Ὄμιχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς·
 [815] ἀλλ' ἔσθι' ἐλθῶν τοὺς Μεγακλέους κίονας.
 [816] [Φειδιππίδης]: ὡς δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὡς πάτερ;
 [817] οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὄλύμπιον.
 [818] [Στρεψιάδης]: ίδού γ' ίδού, Δί' Ὄλύμπιον· τῆς μωρίας,
 [819] τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
 [820] [Φειδιππίδης]: τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν;
 [820b] [Στρεψιάδης]: ἐνθυμούμενος
 [821] ὅτι παιδάριον εἴ καὶ φρονεῖς ἀρχαιϊκά.
 [822] ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῆς πλείονα,
 [823] καί σοι φράσω τι πρᾶγμ' ὃ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
 [824] ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
 [825] [Φειδιππίδης]: ίδού· τί ἔστιν;
 [825b] [Στρεψιάδης]: ὕμοσας νυνὶ Δία.
 [826] [Φειδιππίδης]: ἔγωγ'.
 [826b] [Στρεψιάδης]: ὀρᾶς οὖν ως ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
 [827] οὐκ ἔστιν ὡς Φειδιππίδη Ζεύς.
 [827b] [Φειδιππίδης]: ἀλλὰ τίς;
 [828] [Στρεψιάδης]: Δίνος βασιλεύει τὸν Δί' ἔξεληλακώς.
 [829] [Φειδιππίδης]: αἰβοῖ τί ληρεῖς;
 [829b] [Στρεψιάδης]: ίσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
 [830] [Φειδιππίδης]: τίς φησι ταῦτα;
 [830b] [Στρεψιάδης]: Σωκράτης ὁ Μήλιος

- [831] καὶ Χαιρεψῶν, δ/cs oīde tā ψυλλῶν ἔχη.
- [832] [Φειδιππίδης]: σὺ δ' ἐς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
- [833] ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν;
- [833b] [Στρεψιάδης]: εὔστόμει
- [834] καὶ μηδὲν εἴπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
- [835] καὶ νοῦν ἔχοντας· ὡν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
- [836] ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἤλείψατο,
- [837] οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
- [838] ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
- [839] ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
- [840] [Φειδιππίδης]: τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
- [841] [Στρεψιάδης]: ἀληθεῖς; ὅσπερ εἴστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
- [842] γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθής εἰ καὶ παχύς.
- [843] ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
- [844] [Φειδιππίδης]: οἵμοι τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
- [845] πότερον παρανοίας αύτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,
- [846] ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αύτοῦ φράσω;
- [847] [Στρεψιάδης]: φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τί ὄνομάζεις; εἰπέ μοι.
- [848] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόνα.
- [848b] [Στρεψιάδης]: καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
- [849] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόν'.
- [849b] [Στρεψιάδης]: ἄμφω ταύτο; καταγέλαστος εἰ.
- [850] μή νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
- [851] ἀλεκτρύαιναν τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
- [852] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
- [853] εἴσω παρελθῶν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
- [854] [Στρεψιάδης]: χάτερά γε πόλλῳ· ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
- [855] ἐπελανθανόμην ἂν εύθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
- [856] [Φειδιππίδης]: διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας;
- [857] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
- [858] [Φειδιππίδης]: τὰς δ' ἐμβάδας ποι τέτροφας ὕνοητε σύ;
- [859] [Στρεψιάδης]: ὥσπερ Περικλέης ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
- [860] ἀλλ' ίθι βάδιζ', ἵωμεν· εἴτα τῷ πατρὶ
- [861] πιθόμενος ἔξαμαρτε· κάγω τοί ποτε,
- [862] οἶδ', ἔξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
- [863] δὸν πρῶτον ὄβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν,
- [864] τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.
- [865] [Φειδιππίδης]: ᾗ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
- [866] [Στρεψιάδης]: εῦ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ' ὡς Σώκρατες,
- [867] ἔξελθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν οἰδὸν τουτονὶ
- [868] ἄκοντ' ἀναπείσας.
- [868b] [Σωκράτης]: νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
- [869] καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὕπω τρίβων τῶν ἐνθάδε.
- [870] [Φειδιππίδης]: αύτὸς τρίβων εἶης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
- [871] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἐς κόρακας; καταρῇ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
- [872] [Σωκράτης]: ίδοὺ κρέμαι', ὡς ἡλίθιον ἐφθέγξατο
- [873] καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
- [874] πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης
- [875] ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
- [876] καίτοι γε ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν 'Υπέρβολος.
- [877] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
- [878] εύθύς γε τοι παιδάριον ὃν τυννουστονὶ

[879] ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,
[880] ἀμαξίδας τε σκυτίνας ἡργάζετο,
[881] κάκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πᾶς δοκεῖς.
[882] ὅπως δ' ἐκείνω τῷ λόγῳ μαθήσεται,
[883] τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα,
[884] ὃς τὰδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
[885] ἐὰν δὲ μῆ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
[886] [Σωκράτης]: αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
[887] ἐγὼ δ' ἀπέσομαι.

[887b] [Στρεψιάδης]: τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
[888] πρὸς πάντα τὰ δίκαια' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

[888a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Agon

Proagon

[889] [Δίκαιος Λόγος]: χώρει δευρί, δεῖξον σαυτὸν

[890] τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὕν.

[891] [Άδικος Λόγος]: ίθ' ὅποι χρήζεις. πολὺ γάρ μᾶλλον 'ς

[892] ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

[893] [Δίκαιος Λόγος]: ἀπολεῖς σύ; τίς ὕν;

[893b] [Άδικος Λόγος]: λόγος.

[893c] [Δίκαιος Λόγος]: ἥττων γ' ὕν.

[894] [Άδικος Λόγος]: ἀλλά σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω

[895] φάσκοντ' εἶναι.

[895b] [Δίκαιος Λόγος]: τί σοφὸν ποιῶν;

[896] [Άδικος Λόγος]: γνώμας καινὰς ἔξευρίσκων.

[897] [Δίκαιος Λόγος]: ταῦτα γάρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ

[898] τοὺς ἀνοίτους.

[899] [Άδικος Λόγος]: οὔκ, ἀλλὰ σοφούς.

[899b] [Δίκαιος Λόγος]: ἀπολῶ σε κακῶς.

[900] [Άδικος Λόγος]: εἰπὲ τί ποιῶν;

[900b] [Δίκαιος Λόγος]: τὰ δίκαια λέγων.

[901] [Άδικος Λόγος]: ἀλλ' ἀνατρέψω γ' αὕτ' ἀντιλέγων.

[902] οὐδὲ γάρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.

[903] [Δίκαιος Λόγος]: οὐκ εἶναι φής;

[903b] [Άδικος Λόγος]: φέρε γάρ ποῦ 'στιν;

[904] [Δίκαιος Λόγος]: παρὰ τοῖσι θεοῖς.

[904a] [Άδικος Λόγος]: πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς

[905] οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ

[906] δῆσας;

[906b] [Δίκαιος Λόγος]: αἰβοῖ τουτὶ καὶ δὴ

[907] χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.

[908] [Άδικος Λόγος]: τυφογέρων εἴ κάναρμοστος.

[909] [Δίκαιος Λόγος]: καταπύγων εἴ κάναίσχυντος.

[910] [Άδικος Λόγος]: ρόδα μ' εἴρηκας.

[910b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ βωμολόχος.

[911] [Άδικος Λόγος]: κρίνεσι στεφανοῖς.

[911b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ πατραλοίας.

[912] [Άδικος Λόγος]: χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.

[913] [Δίκαιος Λόγος]: οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.

- [914] [Άδικος Λόγος]: **νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἔστιν ἔμοί.**
- [915] [Δίκαιος Λόγος]: **Θρασὺς εἴ πολλοῦ.**
- [915b] [Άδικος Λόγος]: **σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.**
- [916] [Δίκαιος Λόγος]: **διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν**
- [917] **ούδεὶς ἔθέλει τῶν μειρακίων·**
- [918] **καὶ γυνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις**
- [919] **οἵα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.**
- [920] [Άδικος Λόγος]: **αύχμεῖς αἰσχρῶς.**
- [920b] [Δίκαιος Λόγος]: **σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.**
- [921] **καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,**
- [922] **Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,**
- [923] **ἐκ πηριδίου**
- [924] **γνώμας τρώγων Πανδελετείους.**
- [925] [Άδικος Λόγος]: **ῶμοι σοφίας —**
- [925b] [Δίκαιος Λόγος]: **ῶμοι μανίας —**
- [926] [Άδικος Λόγος]: **ῆς ἐμυήσθης —**
- [927] [Δίκαιος Λόγος]: **τῆς σῆς, πόλεώς θ' ἡτις σε τρέφει**
- [928] **λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.**
- [929] [Άδικος Λόγος]: **οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὥν.**
- [930] [Δίκαιος Λόγος]: **εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ**
- [931] **καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.**
- [932] [Άδικος Λόγος]: **δεῦρ' ἵθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.**
- [933] [Δίκαιος Λόγος]: **κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἦν ἐπιβάλλης.**
- [934] [Χορός]: **παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.**
- [935] **ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους**
- [936] **ἄττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν**
- [937] **παίδευσιν, ὅπως ἀν ἀκούσας σφῶν**
- [938] **ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾶ.**
- [939] [Δίκαιος Λόγος]: **δρᾶν ταῦτ' ἔθέλω.**
- [939b] [Άδικος Λόγος]: **κάγωγ' ἔθέλω.**
- [940] [Χορός]: **φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;**
- [941] [Άδικος Λόγος]: **τούτῳ δώσω·**
- [942] **κἄτ' ἐκ τούτων ὃν ἀν λέξη**
- [943] **ρήματίοισιν καινοῖς αὐτὸν**
- [944] **καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.**
- [945] **τὸ τελευταῖον δ', ἦν ἀναγρύζῃ,**
- [946] **τὸ πρόσωπον ἄπαν καὶ τώφθαλμῷ**
- [947] **κεντούμενος ὕσπερ ὑπ' ἀνθρηγῶν**
- [948] **ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.**

Strophe

- [949] [Χορός]: **νῦν δείξετον τὰ πισύνω τοῖς περιδεξίοισι**
- [950] **λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γυνωμοτύποις μερίμναις,**
- [951] **όπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.**
- [955] **νῦν γὰρ ἄπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,**
- [956] **ῆς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἔστιν ἄγων μέγιστος.**

Katakeleusmos

[959] [Χορός]: ἀλλ' ὁ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἥθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,

[960] ρῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

Epirrhema

[961] [Δίκαιος Λόγος]: λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,

[962] ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.

[963] πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύζαντος μηδὲν ἀκούσαι·

[964] εἴτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὄδοις εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ

[965] τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεὶ κριμνώδη κατανείφοι.

[966] εἴτ' αὖ προμαθεῖν ἄσμ' ἐδίδασκεν τῷ μηρῷ μὴ ξυνέχοντας,

[967] ἡ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,

[968] ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.

[969] εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαit' ἢ κάμψειν τινα καμπήν,

[970] οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,

[971] ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.

[972] ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι

[973] τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·

[975] εἴτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνιστάμενον συμψῆσαι, καὶ προνοεῖσθαι

[976] εἶδωλον τοῖσιν ἔρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.

[977] ἡλείψατο δ' ἂν τούμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἄν, ὥστε

[978] τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὕσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·

[979] οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἔραστὴν

[980] αὐτὸς ἐσευτὸν προσαγωγεύων τοῖς ὄφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,

[981] οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἔξην καὶ κεφάλαιον ῥαφανίδος,

[982] οὐδ' ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,

[983] οὐδ' ὄψιφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδὲ ἵσχειν τῷ πόδῃ ἐναλλάξ.

[984] [Άδικος Λόγος]: ἀρχαῖα γε καὶ Διιπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα

[985] καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων.

[985b] [Δίκαιος Λόγος]: ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,

[986] ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν.

[987] σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἴματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι·

[988] ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὄρχεισθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς

[989] τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.

[990] πρὸς ταῦτ' ὁ μειράκιον θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἰροῦ·

[991] κάπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,

[992] καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κὰν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι·

[993] καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσιν,

[994] καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν

[995] αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τάγαλμ' ἀναπλάττειν·

[996] μηδ' εἰς ὄρχηστρίδος εἰσάγγειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνώς

[997] μήλω βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς·

[998] μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' ἱαπετὸν καλέσαντα

[999] μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν ἐξ ἣς ἐνεοττοροφήθης.

[1000] [Άδικος Λόγος]: εἰ ταῦτ' ὁ μειράκιον πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον

[1001] τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις καὶ σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.

[1002] [Δίκαιος Λόγος]: ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθῆς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,

[1003] οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἴάπερ οἱ νῦν,

[1004] οὐδὲ ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου·

[1005] ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει

[1006] στεφανωσάμενος καλάμω λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,

[1007] μίλακος δζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,
[1008] ἥρος ἐν ὕρᾳ χαίρων, ὅπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.

Pnigos

[1009] [Δίκαιος Λόγος]: ἦν ταῦτα ποιῆς ἄγῳ φράζω,
[1010] καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν,
[1011] ἔξεις ἀεὶ¹
[1012] στῆθος λιπαρόν, χροιὰν λαμπράν,
[1013] ὕμους μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,
[1014] πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν.
[1015] ἦν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης,
[1016] πρῶτα μὲν ἔξεις
[1017] χροιὰν ὡχράν, ὕμους μικρούς,
[1018] στῆθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,
[1019] πυγὴν μικράν, κωλῆν μεγάλην,
[1020] ψήφισμα μακρόν, καὶ σ' ἀναπείσει
[1020a] τὸ μὲν αἰσχρὸν ἄπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
[1021] τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·
[1022] καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
[1023] καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Antistrophe

[1024] [Χορός]: Ὡς καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
[1025] ὧς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἐπεστιν ἄνθος.
[1029] τεύδαίμονες δ' ἥσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ²
[1030] τῶν προτέρωντ· πρὸς τάδε σ' ὡς κομψοπρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
[1031] δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὧς ηδοκίμηκεν ἀνήρ.

Antikatakeleusmos

[1034] [Χορός]: δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
[1035] εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὁφλήσεις.

Antepirrhema

[1036] [Άδικος Λόγος]: καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα κάπεθύμουν
[1037] ἄπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γυνώμαισι συνταράξαι.
[1038] ἐγὼ γὰρ ἡττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
[1039] ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, δτι πρώτιστος ἐπενόησα
[1040] τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαιαις τάναντί' ἀντιλέξαι.
[1041] καὶ τοῦτο πλεῖν ἡ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
[1042] αίρούμενον τοὺς ἡττονας λόγους ἐπειτα νικᾶν.
[1043] σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ἡ πέποιθεν ὧς ἐλέγξω,
[1044] ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἔάσειν.
[1045] καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
[1046] [Δίκαιος Λόγος]: ὅτιὴ κάκιστόν ἔστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
[1047] [Άδικος Λόγος]: ἐπίσχες· εύθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.
[1048] καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
[1049] ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι.
[1050] [Δίκαιος Λόγος]: ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
[1051] [Άδικος Λόγος]: ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' είδες Ἡράκλεια λουτρά;

- [1052] καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν;
- [1052b] [Δίκαιος Λόγος]: ταῦτ' ἔστι ταῦτ' ἐκεῖνα,
- [1053] ἂ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
- [1054] πληρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
- [1055] [Άδικος Λόγος]: εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἔγὼ δ' ἐπαινῶ.
- [1056] εἰ γάρ πονηρὸν ἦν, Ὄμηρος οὐδέποτ' ἀν ἐποίει
- [1057] τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἀν οὐδὲ τοὺς σιφοὺς ἄπαντας.
- [1058] ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλώτταν, ἦν ὁδὶ μὲν
- [1059] οὕ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἔγὼ δέ φημι.
- [1060] καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι· δύο κακὰ μεγίστω.
- [1061] ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἰδες ἥδη
- [1062] ἀγαθάν τι γενόμενον, φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
- [1063] [Δίκαιος Λόγος]: πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
- [1064] [Άδικος Λόγος]: μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
- [1065] 'Υπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
- [1066] εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
- [1067] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
- [1068] [Άδικος Λόγος]: κάτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ὥχετ· οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς
- [1069] οὐδ' ἥδυς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα πανυυχίζειν·
- [1070] γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἴ Κρόνιππος.
- [1071] σκέψαι γὰρ ὡς μειράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἄπαντα
- [1072] ἄνεστιν, ἥδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
- [1073] παίδων γυναικῶν κοττάβων ὄψων πότων κιχλισμῶν.
- [1074] καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῆς;
- [1075] εἴεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
- [1076] ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κάτ' ἐλήφθης·
- [1077] ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἴ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν
- [1078] χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
- [1079] μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
- [1080] ὡς οὐδὲν ἡδίκηκας· εἴτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,
- [1081] κάκεινος ὡς ἡττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
- [1082] καίτοι σὺ θυητὸς ὧν θεοῦ πῶς μεῖζον ἀν δύναιο;
- [1083] [Δίκαιος Λόγος]: τί δ' ἦν ράφανιδωθῆ πιθόμενός σοι τέφρα τε τιλθῆ,
- [1084] ἔξει τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μὴ εύρυπρωκτος εἶναι;
- [1085] [Άδικος Λόγος]: ἦν δ' εύρυπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν;

Antipnigos

- [1086] [Δίκαιος Λόγος]: τί μὲν οὖν ἀν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;
- [1087] [Άδικος Λόγος]: τί δῆτ' ἔρεις, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ;
- [1088] [Δίκαιος Λόγος]: σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;
- [1088b] [Άδικος Λόγος]: φέρε δῆ μοι φράσον·
- [1089] συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
- [1090] [Δίκαιος Λόγος]: ἔξ εύρυπρώκτων.
- [1090b] [Άδικος Λόγος]: πείθομαι.
- [1091] τί δαί; τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;
- [1092] [Δίκαιος Λόγος]: ἔξ εύρυπρώκτων.
- [1092b] [Άδικος Λόγος]: εὔ λέγεις.
- [1093] δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
- [1094] [Δίκαιος Λόγος]: ἔξ εύρυπρώκτων.
- [1094b] [Άδικος Λόγος]: ἄρα δῆτ'
- [1095] ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;

- [1096] καὶ τῶν θεατῶν ὄπότεροι
[1097] πλείους σκόπει.
[1097b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ δὴ σκοπῶ.
[1098] [Άδικος Λόγος]: τί δῆθ' ὀρᾶς;
[1098a] [Δίκαιος Λόγος]: πολὺ πλείονας νὴ τοὺς θεοὺς
[1099] τοὺς εύρυπρώκτους· τουτονὶ¹
[1100] γοῦν οἴδ' ἐγὼ κάκεινονὶ²
[1101] καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
[1101a] [Άδικος Λόγος]: τί δῆτ' ἔρεῖς;
[1102] [Δίκαιος Λόγος]: ἡττήμεθ· ᾧ κινούμενοι
[1103] πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
[1103a] θοιμάτιον, ὡς
[1104] ἔξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

Episode

- [1105] [Σωκράτης]: τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
[1106] βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
[1107] [Στρεψιάδης]: δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
[1108] εὗ μοι στομάσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
[1109] οἶον δικιδίοις, τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γνάθουν
[1110] στόμωσον οἴαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
[1111] [Σωκράτης]: ἀμέλει κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
[1112] [Φειδιππίδης]: ὡχρὸν μὲν οὖν οἷμαί γε καὶ κακοδαίμονα.

Parabasis

Vorspiel

- [1113] [Χορός]: χωρεῖτε νυν. οἴμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

Epirrhema

- [1115] [Χορός]: τοὺς κριτὰς ἂ κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν
[1116] ὡφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
[1117] πρῶτα μὲν γάρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς
[1118] ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
[1119] εἴτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
[1120] ὅστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
[1121] ἦν δ' ἀτιμάση τις ἡμᾶς θνητὸς ὧν οὕσας θεάς,
[1122] προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἵα πείσεται κακά,
[1123] λαμβάνων οὕτ' οἰνον οὕτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
[1124] ἡνίκ' ἂν γὰρ αἱ τ' ἔλαιαι βλαστάνωσ' αἱ τ' ἄμπελοι,
[1125] ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
[1126] ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἵδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
[1127] τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
[1128] κὰν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
[1129] ὕσομεν τὴν υὔκτα πᾶσαν· ὥστ' ἵσως βουλήσεται
[1130] κὰν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὧν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.

Lyrische Szene

[1131] [Στρεψιάδης]: πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
[1132] εῖθ' ἡν̄ ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
[1133] δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
[1134] εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἔνη τε καὶ νέα.
[1135] πᾶς γάρ τις ὁμοῦς οἵς ὀφεῖλων τυγχάνω,
[1136] θείς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν,
[1137] κάμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
[1138] ὡς δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβης,
[1139] τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες, οὐ φασίν ποτε
[1140] οὔτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
[1141] ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
[1142] νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
[1143] εἴπερ μεμάθηκεν εὗ λέγειν Φειδιππίδης.
[1144] τάχα δ' εἰσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
[1145] παῖ, ἡμί, παῖ παῖ.

[1145b] [Σωκράτης]: Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

[1146] [Στρεψιάδης]: κάγωγέ σ'. ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·
[1147] χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
[1148] καί μοι τὸν υἱὸν εὶ μεμάθηκε τὸν λόγον
[1149] ἐκεῖνον εἴφ' δὲν ἀρτίως εἰσήγαγες.

[1150] [Σωκράτης]: μεμάθηκεν.

[1150b] [Στρεψιάδης]: εὗ γ' ὡς παμβασίλει' Ἀπαιόλη.

[1151] [Σωκράτης]: ὥστ' ἀποφύγοις ἀν̄ ἡντιν' ἀν̄ βούλῃ δίκην.

[1152] [Στρεψιάδης]: κεί μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;

[1153] [Σωκράτης]: πολλῷ γε μᾶλλον, κὰν παρῶσι χίλιοι.

Lyrik

[1154] [Στρεψιάδης]: βοάσομαί τάρα τὰν ὑπέρτονον
[1155] βοάν. ίώ κλάετ' ὡς 'βολοστάται
[1156] αύτοί τε καὶ τάρχαια καὶ τόκοι τόκων·
[1157] οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι,
[1158] οἶς ἔμοι τρέφεται
[1159] τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παίς,
[1160] ἀμφήκει γλώττη λάμπων,
[1161] πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἔχθροῖς βλάβη,
[1162] λυσανίας πατρώων μεγάλων κακῶν·
[1163] δὲν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
[1165] [Σωκράτης]: ὡς τέκνον ὡς παῖ ἔξελθ' οἴκων,
[1166] ἄιε σοῦ πατρός.
[1167] δότ' ἐκεῖνος ἀνήρ.
[1168] [Στρεψιάδης]: ὡς φίλος ὡς φίλος.

[1169] [Σωκράτης]: ἀπιθι συλλαβών.

[1170] [Στρεψιάδης]: ίώ ίώ τέκνον, ίώ ίοῦ ίοῦ.
[1171] ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χρόαν ίδων.
[1172] νῦν μέν γ' ἵδειν εἴ πρῶτον ἔξαρνητικὸς
[1173] κάντιλογικός, καὶ τοῦτο τούπιχώριον
[1174] ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
[1175] ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἵδ' ὅτι·
[1176] ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἔστιν Ἀττικὸν βλέπος.

[1177]

νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κάπωλεσσας.

lamben

- [1178] [Φειδιππίδης]: **φοβεῖ δὲ δὴ τί;**
[1178b] [Στρεψιάδης]: **τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.**
[1179] [Φειδιππίδης]: **ἔνη γάρ ἔστι καὶ νέα τις ἡμέρα;**
[1180] [Στρεψιάδης]: **εἰς ἦν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.**
[1181] [Φειδιππίδης]: **ἀπολοῦσ' ἄρ' αὐθ' οἱ θέντες· οὐ γάρ ἔσθ' ὅπως**
[1182] **μί' ἡμέρα γένοιτ' ἀν ἡμέρα δύο.**
[1183] [Στρεψιάδης]: **οὐκ ἀν γένοιτο;**
[1183b] [Φειδιππίδης]: **πῶς γάρ; εἰ μή πέρ γ' ἄμα**
[1184] **αὐτὴ γένοιτ' ἀν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.**
[1185] [Στρεψιάδης]: **καὶ μὴν νενόμισται γ'.**
[1185b] [Φειδιππίδης]: **οὐ γάρ, οἴμαι, τὸν νόμον**
[1186] **ἴσασιν ὄρθως ὅ τι νοεῖ.**
[1186b] [Στρεψιάδης]: **νοεῖ δὲ τί;**
[1187] [Φειδιππίδης]: **ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.**
[1188] [Στρεψιάδης]: **τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.**
[1189] [Φειδιππίδης]: **ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύ' ἡμέρας**
[1190] **ἔθηκεν, ἐς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν,**
[1191] **ἴν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.**
[1192] [Στρεψιάδης]: **ἴνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηχ'**
[1192b] [Φειδιππίδης]: **ἴν' ᾥ μέλει**
[1193] **παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ**
[1194] **πρότερον ἀπαλλάττοινθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μή,**
[1195] **ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νουμηνίᾳ.**
[1196] [Στρεψιάδης]: **πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ**
[1197] **ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα;**
[1198] [Φειδιππίδης]: **ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·**
[1199] **ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίσατο,**
[1200] **διὰ τοῦτο προύτενθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.**
[1201] [Στρεψιάδης]: **εὗ γ' ᾥ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,**
[1202] **ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι,**
[1203] **ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;**
[1204] **ώστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ**
[1205] **ἐπ' εὔτυχίαισιν ἀστέον μούγκωμιον.**

Monodie

- [1206] [Στρεψιάδης]: **μάκαρ ᾥ Στρεψίαδες,**
[1207] **αὐτός τ' ἔφυς ᾥς σοφὸς**
[1208] **χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,**
[1209] **φήσουσι δῆ μ' οἱ φίλοι**
[1210] **χοὶ δημόται**
[1212] **ζηλοῦντες ἡνίκ' ἀν σὺ νικᾶς λέγων τὰς δίκας.**
[1213] **ἄλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἔστιασαι.**

lamben

- [1214] [Πασίας]: εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
[1215] οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ κρείττον εύθὺς ἦν τότε
[1216] ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
[1217] ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
[1218] ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
[1219] ἔχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἄνδρὶ δημότῃ.
[1220] ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
[1221] ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην —
- [1221b] [Στρεψιάδης]: τίς ούτοσί;
[1222] [Πασίας]: ἐς τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
[1222b] [Στρεψιάδης]: μαρτύρομαι,
[1223] ὅτι ἐς δύ' εἴπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
[1224] [Πασίας]: τῶν δώδεκα μνῶν, ἀς ἔλαβες ὠνούμενος
[1225] τὸν ψαρὸν ἵππον.
- [1225b] [Στρεψιάδης]: ἵππον; οὐκ ἀκούετε;
[1226] δὸν πάντες ὑμεῖς ἵστε μισοῦνθ' ἵππικήν.
[1227] [Πασίας]: καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμυνς τοὺς θεούς.
[1228] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἔξηπίστατο
[1229] Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
[1230] [Πασίας]: νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
[1231] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἄλλ' ἀν ἀπολαύσαμι τοῦ μαθήματος;
[1232] [Πασίας]: καὶ ταῦτ' ἔθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς
[1233] ἵν' ἀν κελεύσω 'γώ σε;
[1233b] [Στρεψιάδης]: τοὺς ποίους θεούς;
[1234] [Πασίας]: τὸν Δία, τὸν Ἐρμῆν, τὸν Ποσειδῶ.
[1234b] [Στρεψιάδης]: νὴ Δία
[1235] κἀν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὁμόσαι τριώβολον.
[1236] [Πασίας]: ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
[1237] [Στρεψιάδης]: ἀλσὸν διασμηχθεὶς ὄναστ' ἀν ούτοσί.
[1238] [Πασίας]: οἵμ' ὡς καταγελάς.
[1238b] [Στρεψιάδης]: ἔξ χοᾶς χωρήσεται.
[1239] [Πασίας]: οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
[1240] ἐμοῦ καταπροίξει.
[1240b] [Στρεψιάδης]: θαυμασίως ἤσθην θεοῖς,
[1241] καὶ Ζεὺς γέλοιος ὄμυνόμενος τοῖς εἰδόσιν.
[1242] [Πασίας]: ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
[1243] ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
[1244] ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος.
[1244b] [Στρεψιάδης]: ἔχε νυν ἥσυχος.
[1245] ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
[1246] [Πασίας]: τί σοι δοκεῖ δράσειν;
[1246b] [Μάρτυς]: ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.
[1247] [Στρεψιάδης]: ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τάργυριον; λέγε
[1248] τουτὶ τί ἔστι;
[1248b] [Πασίας]: τοῦθ' ὅ τι ἔστι; κάρδοπος.
[1249] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τάργυριον τοιοῦτος ὃν;
[1250] οὐκ ἀν ἀποδοίην οὐδ' ἀν ὄβολὸν οὐδενί,
[1251] ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
[1252] [Πασίας]: οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις;
[1252b] [Στρεψιάδης]: οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.

- [1253] ούκουν ἀνύσας τι θάττον ἀπολιταργιεῖς
[1254] ἀπὸ τῆς θύρας;
- [1254b] [Πασίας]: ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἵσθ' ὅτι
θήσω πρυτανεῖ' ἢ μηκέτι ζώην ἐγώ.
- [1256] [Στρεψιάδης]: καὶ προσαπολεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δῶδεκα.
[1257] καίτοι σε τοῦτο γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
[1258] ὅτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
- [1259] [Αμυνίας]: ίώ μοί μοι.
[1260] [Στρεψιάδης]: ἔστι.
- [1260a] τίς οὔτοσί ποτ' ἵσθ' ὁ θρηνῶν; οὕτι που
[1261] τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο;
- [1262] [Αμυνίας]: τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
[1263] ἀνὴρ κακοδαίμων.
- [1263b] [Στρεψιάδης]: κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.
- [1264] [Αμυνίας]: ὡ σκληρὲ δαιμόν, ὡ τύχαι θραυσάντυγες
[1265] ἵππων ἐμῶν, ὡ Παλλὰς ὃς μ' ἀπώλεσας.
- [1266] [Στρεψιάδης]: τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;
- [1267] [Αμυνίας]: μὴ σκῶπτέ μ' ὡ τāν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
[1268] τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
[1269] ἀλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
- [1270] [Στρεψιάδης]: τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ';
[1270b] [Αμυνίας]: ἀδανείσατο.
- [1271] [Στρεψιάδης]: κακῶς ἄρ' ὄντως εῖχες, ὃς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
[1272] [Αμυνίας]: ἵππους ἐλαύνων ἔξεπεσον νὴ τοὺς θεούς.
- [1273] [Στρεψιάδης]: τί δῆτα ληρεῖς ὕσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
[1274] [Αμυνίας]: ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
[1275] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἵσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.
[1275b] [Αμυνίας]: τί δαί;
[1276] [Στρεψιάδης]: τὸν ἐγκέφαλον ὕσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
[1277] [Αμυνίας]: σὺ δὲ νὴ τὸν Ἐρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
[1278] εἰ μὴ 'ποδῶσεις τάργυριον.
- [1278b] [Στρεψιάδης]: κάτειπέ νυν,
[1279] πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία
[1280] ὕειν ὅδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
[1281] ἐλκειν κάτωθεν ταῦτο τοῦθ' ὅδωρ πάλιν;
[1282] [Αμυνίας]: οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὄπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
[1283] [Στρεψιάδης]: πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τάργυριον δίκαιος εἰ,
[1284] εἰ μηδὲν οἴσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
[1285] [Αμυνίας]: ἀλλ' εὶ σπανίζεις, τάργυρίου μοι τὸν τόκον
[1286] ἀπόδοτε·
- [1286b] [Στρεψιάδης]: τοῦτο δ' ἵσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
[1287] [Αμυνίας]: τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
[1288] πλέον πλέον τάργυριον ἀεὶ γίγνεται
[1289] ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου;
- [1289b] [Στρεψιάδης]: καλῶς λέγεις.
[1290] τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἵσθ' ὅτι πλείονα
[1291] νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ;
- [1291b] [Αμυνίας]: μὰ Δί' ἀλλ' ἵσην.
[1292] οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εῖναι.
- [1292b] [Στρεψιάδης]: κάτα πῶς
[1293] αὕτη μὲν ὡ κακόδαιμον οὐδὲν γίγνεται
[1294] ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ

- [1295] ζητεῖς ποιῆσαι τάργύριον πλεῖον τὸ σόν;
 [1296] οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
 [1297] φέρε μοι τὸ κέντρον.
 [1297b] [Αμυνίας]: **ταῦτ'** ἐγὼ μαρτύρομαι.
 [1298] [Στρεψιάδης]: **ὕπαγε.** τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾶς ὡς σαμφόρα;
 [1299] [Αμυνίας]: **ταῦτ' οὐχ** ὅβρις δῆτ' ἔστιν;
 [1299b] [Στρεψιάδης]: **ἄξεις;** ἐπιαλῶ
 [1300] κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
 [1301] φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
 [1302] αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Chor

Strophe

- [1303] [Χορός]: **οἶον τὸ πραγμάτων** ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ
 [1304] γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
 [1305] ἀποστερήσαι βούλεται
 [1306] τὰ χρήματα' ἀδανείσατο·
 [1307] κούκ τεσθ' ὅπως οὐ τήμερον
 [1308] λήψεται τι πρᾶγμα', δο τοῦτον
 [1309] ποιήσει τὸν σοφιστὴν ἵσως,
 [1310] ἀνθ' ὡν πανουργεῖν ἥρξατ', ἐξαίφνης λαβεῖν κακόν τι.

Antistrophe

- [1311] [Χορός]: **οἴμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ'** εὔρήσειν ὅπερ
 [1312] πάλαι ποτ' τέπεζήτειτ
 [1313] εἴναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
 [1314] γνώμας ἐναντίας λέγειν
 [1315] τοῖσιν δικαίοις, ὃστε νικᾶν
 [1316] ἀπαντας οἴσπερ ἀν
 [1317] ξυγγένηται, καν λέγῃ παμπόνηρ'.
 [1320] **ἵσως δ'** ἴσως βουλήσεται κάφωνον αὐτὸν εἴναι.

Episode

- [1321] [Στρεψιάδης]: **Ιοὺς Ιού.**
 [1322] ὡς γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
 [1323] ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένω πάσῃ τέχνῃ.
 [1324] οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
 [1325] ὡς μιαρὲ τύπτεις τὸν πατέρα;
 [1325b] [Φειδιππίδης]: **φήμ'** ὡς πάτερ.
 [1326] [Στρεψιάδης]: **όρᾶθ'** ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει.
 [1326b] [Φειδιππίδης]: **καὶ μάλα.**
 [1327] [Στρεψιάδης]: **ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.**
 [1328] [Φειδιππίδης]: **αὖθίς με ταύτα ταῦτα καὶ πλείω λέγε.**
 [1329] **ἄρ'** οἴσθ' ὅτι χαίρω πόλλα' ἀκούων καὶ κακά;
 [1330] [Στρεψιάδης]: **ὦ λακκόπρωκτε.**
 [1330b] [Φειδιππίδης]: **πάττε πολλοῖς τοῖς ρόδοις.**
 [1331] [Στρεψιάδης]: **τὸν πατέρα τύπτεις;**
 [1331b] [Φειδιππίδης]: **κάποφανῶ γε νὴ Δία**

- [1332]   ώς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον.
- [1332b] [Στρεψιάδης]: ὡς μιαρώτατε,
- [1333]   καὶ πῶς γένοιτ' ἀν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
- [1334] [Φειδιππίδης]: ἔγωγ' ἀποδείξω καὶ σε νικήσω λέγων.
- [1335] [Στρεψιάδης]: τουτὶ σὺ νικήσεις;
- [1335b] [Φειδιππίδης]: πολύ γε καὶ ῥαδίως.
- [1336]   έλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
- [1337] [Στρεψιάδης]: ποίοιν λόγοιν;
- [1337b] [Φειδιππίδης]: τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἄττονα.
- [1338] [Στρεψιάδης]: ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί' ὡς μέλει
- [1339]   τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτα γε
- [1340]   μέλλεις ἀναπείσειν, ως δίκαιον καὶ καλὸν
- [1341]   τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
- [1342] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
- [1343]   οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
- [1344] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

Agon

Strophe

- [1345] [Χορός]: σὸν ἔργον ὡς πρεσβῦτα φροντίζειν ὅπῃ
- [1346]   τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
- [1347]   ώς οὗτος, εἰ μή τῳ 'πεποίθειν, οὐκ ἀν ἦν
- [1348]   οὔτως ἀκόλαστος.
- [1349]   ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τάνθρώπου
- [1350]   'σ' τὶ τὸ λῆμα.

Katakeleusmos

- [1351] [Χορός]: ἀλλ' ἔξ ὅτου τὸ πρῶτον ἡρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι,
- [1352]   ἡδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντας δὲ τοῦτο δράσεις.

Epirrhema

- [1353] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἡρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
- [1354]   ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ γὰρ εἰστιώμεθ', ὡσπερ ἵστε,
- [1355]   πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
- [1356]   ἄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριὸν ως ἐπέχθη.
- [1357]   οὐδὲν τε πίνονθ' ὡσπερεὶ κάχρυς γυναικί' ἀλοῦσαν.
- [1358]   ἔπειτα δέ τοι τέττιγας ἐστιώντα;
- [1359] [Φειδιππίδης]: οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαι τε καὶ πατεῖσθαι,
- [1360]   ἔπειτα κελεύονθ' ὡσπερεὶ τέττιγας ἐστιώντα;
- [1361] [Στρεψιάδης]: τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον οἴάπερ νῦν,
- [1362]   καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
- [1363]   κάγὼ μόλις μὲν ἀλλ' ὅμως ἡνεσχόμην τὸ πρῶτον·
- [1364]   ἔπειτα δέ ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
- [1365]   τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κἀθ' οὕτος εὐθὺς εἴπεν·
- [1366]   ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
- [1367]   ψόφου πλέων ἀξέστατον στόμφακα κρημνοποιόν;
- [1368]   κάνταῦθα πῶς οἰεσθέ μου τὴν καρδίαν ὄρεχθεῖν;
- [1369]   ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
- [1370]   λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἄττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.

- [1371] ο δ' εύθὺς ἥστ' Εύριπίδου ρῆσίν τιν', ὡς ἔκινει
 [1372] ἀδελφὸς ὥλεξίκακε τὴν ὄμομητρίαν ἀδελφήν.
 [1373] κάγὼ οὐκέτ' ἔξηνεσχόμην, ἀλλ' εύθέως ἀράττω
 [1374] πολλοῖς κακοῖς καίσχροῖσι· κἄτ' ἐντεῦθεν, οἴον εἰκός,
 [1375] ἐπος πρὸς ἐπος ἡρειδόμεσθ'. εἴθ' οὔτος ἐπαναπηδᾶ,
 [1376] κάπειτ' ἔφλα με κάσπόδει κάπνιγε κάπεθλιβεν.
 [1377] [Φειδιππίδης]: οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εύριπίδην ἐπαινεῖς
 [1378] σοφώτατον;
 [1379] [Στρεψιάδης]: σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον· ὡ — τί σ' εἶπω;
 [1379b] ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι.
 [1379c] [Φειδιππίδης]: νὴ τὸν Δί' ἐν δίκῃ γ' ἄν.
 [1380] [Στρεψιάδης]: καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὡ 'ναίσχυντέ σ' ἔξέθρεψα,
 [1381] αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι νοοίης.
 [1382] εἰ μέν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἀν πιεῖν ἐπέσχον·
 [1383] μαμμᾶν δ' ἀν αἰτήσαντος ἥκόν σοι φέρων ἀν ἄρτου·
 [1384] κακκᾶν δ' ἀν οὐκ ἔφθης φράσας, κάγὼ λαβὼν θύραζε
 [1385] ἔξεφερον ἀν καὶ προύσχόμην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων

Pnigos

- [1386] [Στρεψιάδης]: βοῶντα καὶ κεκραγόθ' ὅτι
 [1387] χεζητιώην, οὐκ ἔτλης
 [1388] ἔξω 'ξενεγκεῖν ὡ μιαρὲ
 [1389] θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος
 [1390] αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν.

Antistrophe

- [1391] [Χορός]: οἵμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
 [1392] πηδᾶν ὅ τι λέξει.
 [1393] εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὔτος ἔξειργασμένος
 [1394] λαλῶν ἀναπείσει,
 [1395] τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἀν
 [1396] ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.

Antikatakeleusmos

- [1397] [Χορός]: σὸν ἔργον ὡ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ
 [1398] πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

Antepirrhema

- [1399] [Φειδιππίδης]: ως ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὄμιλεῖν,
 [1400] καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
 [1401] ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἵππικῇ τὸν νοῦν μόνη προσεῖχον,
 [1402] οὐδ' ἀν τρί' εἰπεῖν ρήμαθ' οἴός τ' ἦν πρὶν ἔξαμαρτεῖν.
 und
 [1403] νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὔτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
 [1404] γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
 [1405] οἵμαι διδάξειν ως δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
 [1406] [Στρεψιάδης]: ἵππευε τοίνυν νὴ Δί', ως ἔμοιγε κρείττον ἐστιν
 [1407] ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
 [1408] [Φειδιππίδης]: ἔκεισε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,

- [1409] καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὅντ' ἔτυπτες;
- [1410] [Στρεψιάδης]: ἔγωγέ σ' εύνοῶν τε καὶ κηδόμενος.
- [1410b] [Φειδιππίδης]: εἰπὲ δῆ μοι,
- [1411] οὐ κάμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εύνοεῖν ὁμοίως
- [1412] τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἐστ' εύνοεῖν τὸ τύπτειν;
und,
- [1413] πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῶν εἶναι,
- [1414] τούμὸν δὲ μῆ; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κάγω.
- [1415] κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
- [1416] φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τούργον εἶναι.
- [1417] ἔγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἀν ώς δὶς παῖδες οἱ γέροντες·
- [1418] εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἡ νέους τι κλάειν,
- [1419] δσωπερ ἔξαμαρτάνειν ἥττον δίκαιον αύτούς.
- [1420] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
- [1421] [Φειδιππίδης]: οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον
ώσπερ σὺ κάγω, καὶ λέγων ἐπειθε τοὺς παλαιούς;
- [1423] ἥττόν τι δῆτ' ἔξεστι κάμοι καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
- [1424] θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
- [1425] δσας δὲ πληγὰς εἰχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
- [1426] ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αύτοῖς προϊκα συγκεκόφθαι.
- [1427] σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
- [1428] ώς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
- [1429] ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
- [1430] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἄπαντα μιμεῖ,
- [1431] οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κάπι ξύλου καθεύδεις;
- [1432] [Φειδιππίδης]: οὐ ταύτον ὡς τὰν ἐστίν, οὐδ' ἀν Σωκράτει δοκοίη.
- [1433] [Στρεψιάδης]: πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'. εἰ δὲ μή, σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.
- [1434] [Φειδιππίδης]: καὶ πῶς;
- [1434b] [Στρεψιάδης]: ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἔγὼ κολάζειν,
σὺ δ', ἦν γένηται σοι, τὸν υἱόν.
- [1435b] [Φειδιππίδης]: ἦν δὲ μὴ γένηται,
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις.
- [1437] [Στρεψιάδης]: ἐμοὶ μὲν ὕνδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια·
- [1438] κάμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τάπιεικῇ.
- [1439] κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν.
- [1440] [Φειδιππίδης]: σκέψαι δὲ χάτεραν ἔτι γνώμην.
- [1440b] [Στρεψιάδης]: ἀπὸ γὰρ
- [1441] [Φειδιππίδης]: καὶ μὴν ἵσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθῶν ἀ νῦν πέπονθας.
- [1442] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆ; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
- [1443] [Φειδιππίδης]: τὴν μητέρ' ὡσπερ καὶ σὲ τυπτήσω.
- [1443b] [Στρεψιάδης]: τί φῆς, τί φῆς σύ;
- [1444] τούθ' ἔτερον αὖ μεῖζον κακόν.
- [1444b] [Φειδιππίδης]: τί δ' ἦν ἔχων τὸν ἥττω

Antipnigos

- [1445] [Φειδιππίδης]: λόγον σε νικήσω λέγων
- [1446] τὴν μητέρ' ως τύπτειν χρεών;
- [1447] [Στρεψιάδης]: τί δ' ἄλλο γ' ἦν ταυτὶ ποιῆς,
- [1448] οὐδέν σε κωλύσει σεαυτὸν
- [1449] ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
- [1450] μετὰ Σωκράτους

Episode

- [1452] [Στρεψιάδης]: **ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὡς Νεθέλαι πέπονθ' ἐγώ,**
 [1453] **ὑμῖν ἀναθεὶς ἄπαντα τάμα πράγματα.**
- [1454] [Χορός]: **αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,**
 [1455] **στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.**
- [1456] [Στρεψιάδης]: **τί δῆτα ταῦτ' οὕ μοι τότ' ἡγορεύετε,**
 [1457] **ἄλλ' ἀνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;**
- [1458] [Χορός]: **ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἔκαστοθ' ὅταν τινὰ**
 [1459] **γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἔραστὴν πραγμάτων,**
 [1460] **ἔως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν,**
 [1461] **ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.**
- [1462] [Στρεψιάδης]: **ώμοι πονηρά γ' ὡς Νεφέλαι, δίκαια δέ.**
 [1463] **οὐ γάρ μ' ἔχρην τὰ χρήματ' ἀδανεισάμην**
 [1464] **ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὡς φίλτατε**
 [1465] **τὸν Χαιρεψῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη**
 [1466] **ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ 'λθών, οἱ σὲ κάμ' ἐξηπάτων.**
- [1467] [Φειδιππ(δης)]: **ἄλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.**
 [1468] [Στρεψιάδης]: **ναὶ ναὶ καταιδέσθητι πατρῶον Δία.**
 [1469] [Φειδιππ(δης)]: **ἰδού γε Δία πατρῶον· ὡς ἀρχαῖος εῖ.**
 [1470] **Ζεὺς γάρ τις ἔστιν;**
- [1470b] [Στρεψιάδης]: **ἔστιν.**
- [1470c] [Φειδιππ(δης)]: **οὐκ ἔστ', οὔκ, ἐπει**
 [1471] **Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἔξεληλακώς.**
- [1472] [Στρεψιάδης]: **οὐκ ἔξεληλακ', ἀλλ' ἐγώ τούτ' ὠόμην**
 [1473] **διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἵμοι δείλαιος**
 [1474] **ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν δόντα θεὸν ἡγησάμην.**
- [1475] [Φειδιππ(δης)]: **ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.**
- [1476] [Στρεψιάδης]: **οἴμοι παρανοίας· ὡς ἐμαίνόμην ἄρα,**
 [1477] **ὅτ' ἔξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.**
 [1478] **ἄλλ' ὡς φίλ' Ἐρμῆ μηδαμῶς θύμαινέ μοι**
 [1479] **μηδέ μ' ἐπιτρίψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε**
 [1480] **ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ·**
 [1481] **καὶ μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν**
 [1482] **διωκάθω γραψάμενος εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.**
 [1483] **όρθως παραινεῖς οὐκ ἔων δικορραφεῖν,**
 [1484] **ἄλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν**
 [1485] **τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ' ὡς Ξανθία,**
 [1486] **κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,**
 [1487] **κάπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον**
 [1488] **τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,**
 [1489] **ἔως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν·**
 [1490] **έμοι δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,**
 [1491] **κάγω τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην**
 [1492] **έμοὶ ποιήσω, κεὶ σφόδρ' εἴσ' ἀλαζόνες.**
- [1493] [Μαθητής A]: **ἰοὺ ιού.**
- [1494] [Στρεψιάδης]: **σὸν ἔργον ὡς δᾶς ίέναι πολλὴν φλόγα.**
- [1495] [Μαθητής A]: **ἄνθρωπε, τί ποιεῖς;**
- [1495b] [Στρεψιάδης]: **ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ**
 [1496] **διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;**

- [1497] [Μαθητής Β]: **οἵμοι τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;**
[1498] [Στρεψιάδης]: **έκεινος οὗπερ θοιμάτιον εἰλήφατε.**
[1499] [Μαθητής Γ]: **ἀπολεῖς ἀπολεῖς.**
[1499b] [Στρεψιάδης]: **τούτ' αὐτὸν γὰρ καὶ βούλομαι,**
[1500]   **ἥν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,**
[1501]   **ἢ 'γὰ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.**
[1502] [Σωκράτης]: **οὗτος τί ποιεῖς ἔτεδον οὐπὶ τοῦ τέγους;**
[1503] [Στρεψιάδης]: **ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.**
[1504] [Σωκράτης]: **οἵμοι τάλας δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.**
[1505] [Χαιρεφῶν]: **έγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.**
[1506] [Στρεψιάδης]: **τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,**
[1507]   **καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἔδραν;**
[1508] [Ερμῆς]: **δίωκε βάλλε παιε, πολλῶν οὔνεκα,**
[1509]   **μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἡδίκουν.**

exodus

Anapäste

- [1510] [Χορός]: **ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ**
[1511]   **μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.**